

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WOŁYŃSKIEGO.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Łuck, Urząd Wojewódzki Wołyński.

Cena numeru pojedynczego wynosi 250 marek. Dziennik wysyłany będzie po wpłaceniu 1000 mk. na poczet prenumeraty. Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. uiszczać należy w Urzędzie Wojewódzkim Wołyńskim, względnie we właściwych Starostwach. Urzędy Gminne i Magistraty otrzymywać będą Dziennik Urzędowy w Starostwach i tamże wpłacać prenumeratę. Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce 100 mk., za szpaltę 3000 mk., za stronę 6000 mk., za ogłoszenia o zgubionych dokumentach 1500 mk. od osoby.

Treść działu urzędowego.

- I. Wykaz ważniejszych ustaw i rozporządzeń ogłoszonych w Dzienniku ustaw R.P. i w Monitorze Polskim od dnia 1 do 30 września 1922 r.
- II. Rozporządzenia, okólniki i obwieszczenia Wojewody Wołyńskiego.
- III. Ruch służbowy w Urzędzie Wojewódzkim wołyńskim za miesiąc wrzesień 1922 r.
- IV. Obwieszczenia o zarejestrowanych stowarzyszeniach i związkach.

Treść działu nieurzędowego.

Komunikaty i ogłoszenia.

I. Dział urzędowy.

288.

Wykaz ważniejszych ustaw i rozporządzeń, ogłoszonych w Dzienniku ustaw R.P. i Monitorze polskim w czasie od 1 do 31 września 1922 r.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej. Umowy Międzynarodowe.

Dz. Ust. Nr. 72, poz. 649. Oświadczenie rządowe z dnia 28 kwietnia 1922 r. o przystąpieniu Polski do Międzynarodowego Związku Telegraficznego.

Dz. Ust. Nr. 76, poz. 685. Oświadczenie rządowe z dnia 4 kwietnia 1922 r. w przedmiocie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Międzynarodowej Konwencji Berneńskiej o przewozie towarów kolejami żelaznymi.

Dz. Ust. Nr. 76, poz. 686. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dn. 31 maja 1922 r. w przedmiocie wykonania Berneńskiej Konwencji Międzynarodowej o przewozie towarów kolejami żelaznymi z 14 października 1890 roku wraz ze zmianami, wprowadzonymi przez porozumienie dodatkowe z 16 lipca 1895 r. oraz Konwencje dodatkowe z 16 czerwca 1898 r. i 19 września 1906 r.

Dz. Ust. Nr. 78, poz. 702. Ustawa z dnia 28 października 1921 r. o ratyfikacji podpisanego w Paryżu 21 czerwca 1920 r. porozumienia z Państwami, należącymi do Konwencji Międzynarodowej, w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Międzynarodowego Instytutu Chłódnictwa.

Dz. Ust. Nr. 78, poz. 703. Konwencja Międzynarodowa w sprawie utworzenia w Paryżu Międzynarodowego Instytutu Chłódnictwa.

Samorząd Powiatowy.

Dz. Ust. Nr. 72, poz. 651. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz powiaty grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego mocy obowiązującej dekretów o tymczasowej ordynacji wyborczej dla sejmików powiatowych, o tymczasowej ordynacji powiatowej, o skarbowości powiatowych związków komunalnych i ustawy w sprawie delegatów od miast w sejmikach powiatowych.

Zdrowie Publiczne.

Dz. Ust. Nr. 72, poz. 653. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. o utworzeniu urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemiami grożącymi Państwu klęską powszechną, na obszar województw: nowogródzkiego, pole-

skiego i wołyńskiego oraz na powiaty: grodzieński i wołkowyski i na gminy: białowieską, masiewską i suchopolską powiatu bielskiego województwa białostockiego

Dz. Ust. Nr. 74, poz. 671. Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami z dnia 31 lipca 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych o postępowaniu w razie zachorowania na cholerę azjatycką podróżujących kolejami.

Dz. Ust. Nr. 74, poz. 672. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 10 sierpnia 1922 r. uzupełniające rozporządzenie z dnia 8 października 1921 r. w przedmiocie wyrobu i obrotu specyfików farmaceutycznych.

Dz. Ust. Nr. 75, poz. 681. Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami z dnia 20 sierpnia 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych i Ministrem Spraw Wewnętrznych, uzupełniające zarządzenia wyjątkowe, zapobiegające zawleczeniu cholery.

Dz. Ust. Nr. 77, poz. 698. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 12 lipca 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, o urządzeniu i utrzymywaniu zakładów kąpielowych publicznych.

Dz. Ust. Nr. 78, poz. 715. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 6 września 1922 r. o nadzorze nad nierzędem.

Pocztą i Telegraf.

Dz. Ust. Nr. 72, poz. 655. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 12 sierpnia 1922 r. o podwyższeniu opłat pocztowych i telegraficznych

Dz. Ust. Nr. 77, poz. 699. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 23 sierpnia 1922 r. o zmianie par. 2 ust. 3c rozporządzenia z dnia 13 maja 1922 r. o postępowaniu z pocztowymi przesyłkami niedoręczalnymi, bez adresu oraz przedmiotami znalezionymi.

Dz. Ust. Nr. 78, poz. 710. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1922 r. w sprawie wynagrodzenia funkcjonariuszy pocztowych, telegraficznych i telefonicznych za służbę nocną.

Dz. Ust. Nr. 78, poz. 711. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 września 1922 r. w sprawie podwyższenia wynagrodzenia funkcjonariuszy pocztowych za pracę w pocztach ruchomych i za konwojowanie poczty kolejami.

Dz. Ust. Nr. 80, poz. 721. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 28 sierpnia 1922 r. o podwyższeniu należności telefonicznych.

C i o.

Dz. Ust. Nr. 72, poz. 656. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 18 sierpnia 1922 roku w przedmiocie przedłużenia mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 7 kwietnia 1922 roku o ulgach celnych, częściowo zmienionego rozporządzeniem z dnia 15 maja 1922 r.

Dz. Ust. Nr. 73, poz. 663. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Kolei Żelaznych oraz Przemysłu i Handlu z dnia 28 lipca 1922 r. w przedmiocie tymczasowej instrukcji o przekazywaniu przesyłek celnych.

Dz. Ust. Nr. 78, poz. 716. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 września 1922 r. w przedmiocie uzupełnienia par. 13 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1922 r. o postępowaniu celnym.

Sądownictwo.

Dz. Ust. Nr. 73, poz. 659. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1922 r. w przedmiocie taksy dla komorników sądowych.

Sprawy uczędnicze.

Dz. Ust. Nr. 74, poz. 667. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1922 r. w przedmiocie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 30 maja 1922 r. o dodatkach za kierownictwo dla cywilnych urzędników państwowych.

Dz. Ust. Nr. 78, poz. 707. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 1922 r. w sprawie zniesienia czwartej klasy dodatku drożyznianego.

Sprawy wojskowe.

Dz. Ust. Nr. 74, poz. 670. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1922 r. w przedmiocie jednorazowej odpłaty dla zdemobilizowanych chorażych.

Dz. Ust. Nr. 77, poz. 700. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, w przedmiocie dodatkowego przeglądu wojskowo-lekarskiego obywateli polskich, płci męskiej, urodzonych w 1885—1901 latach włącznie, którzy do dnia 10 stycznia 1922 r. z przysługującego im prawa opcji na rzecz państwa niemieckiego nie skorzystali.

Dz. Ust. Nr. 78, poz. 709. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 1922 r. w przedmiocie uposażenia wojskowych powołanych do ćwiczeń oraz powołanych do czynnej służby wojskowej, na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia do stopy wojennej.

Opłata stemplowa.

Dz. Ust. Nr. 74, poz. 674. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 21 sierpnia 1922 r. zmieniające niektóre postanowienia rozporządzenia z dnia 31 października 1920 r. w przedmiocie opłaty stemplowej od kart do gry.

Rachuba czasu.

Dz. Ust. Nr. 74, poz. 676. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 21 sierpnia 1922 r. o granicach uchybień wskazań zegarów, znajdujących się w miejscach publicznych.

Koleje żelazne.

Dz. Ust. Nr. 75, poz. 680. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 2 września 1922 r. o zmianach i uzupełnieniach Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Leśnictwo.

Dz. Ust. Nr. 75, poz. 682. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 22 sierpnia 1922 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 29 stycznia 1921 r. o ustanowieniu egzaminu państwowego dla kandydatów na leśniczych w lasach państwowych na obszar Ziemi Wschodnich Rzeczypospolitej.

Praca i Opieka Społeczna.

Dz. Ust. Nr. 77, poz. 690. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 września 1922 r. w sprawie przedłużenia czasu pracy w cukrowniach w roku 1922—1923.

Kotły parowe.

Dz. Ust. Nr. 78, poz. 717. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 12 września 1922 r. o zmianie rozporządzenia z dnia 27 stycznia 1922 r. w przedmiocie wykonywania dozoru nad kotłami parowymi.

Towarzystwa Kredytowe.

Dz. Ust. Nr. 79, poz. 720. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 września 1922 r. w przedmiocie zmiany ustawy. Towarzystwa Kredytowego Ziemińskiego w Warszawie.

289.

W MONITORZE POLSKIM.**Funkcjonariusze Państwowi.**

M. P. Nr. 198, poz. 123. Przepisy Wykonawcze z dnia 16 sierpnia 1922 r. do rozporządzenia tymczasowego Rady Ministrów z dn. 30 stycznia 1922 r. w przedmiocie pomocy lekarskiej dla funkcjonariuszów państwowych.

Leśnictwo.

M. P. Nr. 202, poz. 129. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 22 sierpnia 1922 r., o rozciągnięciu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 29 stycznia 1921 r., o regulaminie egzaminu państwowego dla kandydatów na leśniczych w lasach państwowych na obszar Ziemi Wschodnich Rzeczypospolitej.

Państwowa Rada Miernicza.

M. P. Nr. 204, poz. 132. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 31 maja 1922 r. o utworzeniu Państwowej Rady Mierniczej.

Przemysł i Handel.

M. P. Nr. 206, poz. 135. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 31 sierpnia 1922 r. w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony.

M. P. Nr. 216, poz. 145. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 14 września 1922 r., o zmianie obwieszczenia z dnia 30 lipca 1922 roku w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony.

Zdrowie Publiczne.

M. P. Nr. 209, poz. 138. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1922 r. o Waczelnej Radzie Sanitarnej, oraz wojewódzkich i powiatowych radach sanitarnych.

M. P. Nr. 217, poz. 146. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 19 września 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie opłat za analizy, wykonane w Państwowym Instytucie Farmaceutycznym.

M. P. Nr. 218, poz. 147. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 5 września 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu w przedmiocie regulaminu dla komisji do walki z alkoholizmem.

Komisja Oszczędnościowa.

M. P. Nr. 213, poz. 142. Regulamin Komisji Oszczędnościowej przy Ministerstwie Skarbu, uchwalony przez Radę Ministrów dnia 18 maja 1922 r.

Pocztą i Telegraf.

M. P. Nr. 215, poz. 144. Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 30 sierpnia 1922 r. o uiszczeniu gotówką opłat pocztowych za paczki i listy wartościowe, nadawane w obrocie wewnętrznym i za granicę.

II.**Rozporządzenia, okólniki i obwieszczenia.**

290.

WYDZIAŁ PREZYDIALNY.

Urząd Wojewódzki Wołyński.

Nr. 5443/Pr.

Łuck, dnia 12 lipca 1922 r.

Przedmiot: Określenie pojęcia „szkoły publiczne” przy wymiarze dodatku drożyznianego.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Wołyńskiego.

Ustawy i rozporządzenia wykonawcze o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych, określające dodatek drożyzniany dla tychże funkcjonariuszów, zezwalają na uwzględnienie—przy zaliczaniu do grup rodzinnych dzieci powyżej lat ośmnastu, o ile dzieci te uczęszczają do szkół publicznych.

W celu uniknięcia możliwych nieporozumień co do treści pojęcia „szkoła publiczna” oraz nieuniknionego w takim wypadku niewłaściwego zaliczania funkcjonariuszów do grup rodzinnych podaję do wiadomości, że zgodnie z wyjaśnieniami Prezydium Rady Ministrów i Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 25 kwietnia 1922 r. Nr. pisma 7853 w rozumieniu powołanych ustaw o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych uważać należy wszystkie szkoły państwowe uznane, względnie koncesjonowane przez Państwo szkoły prywatne wszelkich kategorii, stopni i typów oraz publiczne szkoły powszechne.

Powyższe podaję do ścisłego przestrzegania na przyszłość oraz polecam poddać szczegółowej rewizji wydane dotychczas w tej mierze decyzje, w szczególności zbadać indywidualnie, czy zachodzi warunek uczęszczania dzieci powyżej lat ośmnastu do szkół publicznych u wszystkich tych funkcjonariuszów, którzy pobierają dodatek drożyzniany za dzieci.

O wykonaniu powyższego zarządzenia należy donieść w terminie miesięcznym.

Wojewoda

(—) M. Mickiewicz.

291.

Urząd Wojewódzki Wołyński
Nr. 6777/Pr.

Łuck, dnia 7 września 1922 r.

Przedmiot: Korespondencja urzędów admin. i inst. z placówkami konsularnymi R. P. za granicą.

Do Wszystk. PP. Starostów Województwa Wołyńskiego

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 12/VIII b. r. Nr. Pr. 5784, zawiadomiło mnie, iż Polskie Placówki Konsularne w Ameryce wystąpiły ostatnio z zażaleniem na zbyt opieszałe częstokroć traktowanie ich korespondencji przez władze administracyjne I instancji. Zdarzały się nawet wypadki, że załatwienie jednej sprawy trwało przez cały rok. Odnosi się to zwłaszcza do spraw przynależności do gminy.

Wśród interesowanych, zamieszkałych w danych okręgach konsularnych, wywołuje tego rodzaju przewlekanie spraw wybitne niezadowolenie, niejednokrotnie znajdujące oddźwięk i w tamtejszej prasie.

Podobne dalsze traktowanie spraw zdolne jest wpłynąć w wysokim stopniu na podkopywanie zaufania ludności do urzędów państwowych.

Zechce przeto Pan Starosta pod osobistą odpowiedzialnością w sposób odpowiedni pouczyć podległy Panu Staroście personel urzędniczy, by na przyszłość odpowiadano na zapytanie konsulatów w jaknajkrótszym czasie i zwrócić również uwagę na terminowość odpowiadania w tych sprawach Starostom przez urzędy gminne.

Wojewoda:

(—) *M. Mickiewicz*

292.

Urząd Wojewódzki Wołyński
L. 6779/Pr.

Łuck, dnia 7 września 1922 r.

Przedmiot: W sprawie korespondencji z placówkami zagranicznymi.

Do Wszystk. PP. Starostów Województwa Wołyńskiego

Na skutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12/VIII Nr. Pr. 606, odnośnie do korespondencji z placówkami zagranicznymi, podaje, co następuje:

Użycie do korespondencji z placówkami polskimi zagranicą zwykłej drogi pocztowej dozwolane jest tylko wówczas, gdy treść pisma nie zawiera nic poufnego lub tajnego. Z tego też względu wszelkie pisma o charakterze poufnym lub tajnym do wspomnianych placówek polskich należy, kierować w drodze służbowej do M. S. Wew., które tym pismom nada dalszy bieg.

O ile chodzi o korespondencję z placówkami Rzeczypospolitej Polskiej w Sowieckiej Rosji i Ukrainie, to ze względu na nieunormowane jeszcze z temi państwami stosunki pocztowe nie tylko korespondencję natury poufnej, ale i wszelką jawną

przeznaczoną dla tychże placówek należy kierować przez Min. Spraw Wewnętrznych.

Za ścisłe przestrzeganie powyższych zasad czynię Pana Starostę osobiście odpowiedzialnym.

Wojewoda

(—) *Mickiewicz*.

293.

Urząd Wojewódzki Wołyński
Nr. 7367/Pr.

Łuck, dnia 20 września 1922 r.

Przedmiot: Rewindykacja materiałów zdobyczy wojennej, znajdujących się u ludności.

Do Wszystk. P.P. Starostów Województwa Wołyńskiego.

Na obszarze Województwa Wołyńskiego znajduje się znaczna ilość materiałów zdobyczy wojennej, t. j. materiałów pozostawionych przez wojska polskie i nieprzyjacielskie oraz zaborców i okupantów, które to materiały zostały pozabierane przez miejscową ludność i użyte przez nią na cele odbudowy gospodarstw.

Materiały te są własnością Państwa i ludność posiada je nielegalnie. Pozostawienie tych materiałów u ludności przyczyniłoby Skarbowi Państwa znaczne straty materialne i podzielałoby demoralizującą na ludność pozwalając jej bezkarnie rozbierać mienie państwowe.

Rewindykacja tych materiałów, użytych przez ludność do odbudowy, drogą konfiskaty i represji administracyjnych byłaby trudna do przeprowadzenia i nieporządane ze względów ogólnie państwowych.

Dla pokrycia jednak chociaż częściowych strat, wynikłych z tego powodu Oddział Likwidacji Demobilu Wojskowego „Demat” przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu postanowił pobrać od posiadaczy zdobyczy wojennej należności w gotówce po cenach minimalnych, znacznie niższych (20-to do 50-cio krotnej od obecnych cen rynkowych, i w tym celu wydał odpowiednie zarządzenie do wszystkich ekspozytur „Dematu”.

Zarządzenie to dotyczy wyłącznie materiałów już użytych na cele odbudowy.

Ludność przyjęła zarządzenie to dość przychylnie. Zdarzają się jednak wypadki oporu. Przyczyną tego jest brak dostatecznego poinformowania ludności przez Władze Administracyjne i wyływająca stąd niepewność, czy kwity, wydawane przez Oddział „Demat” z odbioru należności, stanowią będąc dostateczny dowód legalnego posiadania tych materiałów i uchronią je od konfiskaty.

Dla zapobieżenia nieporozumieniom i zapewnienia prawidłowej akcji rewindykacji, koniecznym jest ścisłe współdziałanie z Oddziałem „Demat”.

Zechcą przeto Panowie Starostwie poinformować ludność za pośrednictwem Urzędów Gminnych o powyższej akcji „Dematu” wyjaśniając konieczność zapłacenia za pobrane rządowe materiały, oraz legalność ściągania należności przez „Demat” z zaznaczeniem że uiszczenie należności „Dematowi” jest ostatecznym uregulowaniem sprawy posiadania tych materiałów. W celu poinformowania PP. Starostów o sposobie przeprowadzenia akcji całej przez „Demat” oraz o cenach dołączam odpis pisma okrę-

nego Wydz. Likwidacji Demobilu do ekspozytur swoich z 4 bm. L. II-11133.

Załącznik 1.

Wojewoda.

(—) *M. Mickiewicz*

Załącznik I.

Odpis z odpisu

Oddział Likwidacji Demobilu
Wojskowego „Demat” przy
Min. Przem. i Handlu.
Nr. II-11133.

Warszawa, dnia 4/IX 22 r.

W sprawie rewindykacji materiałów zdobyczy wojennej, będących w posiadaniu ludności.

„Do Wszystkich Ekspozytur.

Na terenach Wschodnich, a częściowo i w całym kraju znajduje się znaczna ilość materiałów

zdobyczy wojennej, rozebranych przez miejscową ludność i użytych na cele odbudowy ich gospodarstw. Rewindykacja tych materiałów drogą konfiskaty byłaby ze względu gospodarczych nieracjonalną i wywołałaby niepotrzebne rozdrażnienie wśród miejscowej ludności. Nie mogąc jednak tolerować strat wynikłych dla Skarbu Państwa przez nielegalne posiadanie przez ludność materiałów zdobyczy wojennej samowolnie zebranych i użytych na odbudowę, Oddział „Demat” postanowił pobrać za te materiały pewną zapłatę na rzecz Skarbu Państwa, obliczoną zresztą w myśl tendencji wyrażonych na posiedzeniach Sejmowej Komisji Demobilizacyjnej, oraz zgodnie z opinią Rady głównej dla likwidacji demobilu, powziętą na posiedzeniach w dniu 3 i 24 marca r.b. według stawek minimalnych. Z akcji tej Oddział „Demat” spodziewa się uzyskać dla Skarbu poważniejsze sumy i dlatego poleca się Ekspozyturom uważać te czynności jako jedno z głównych jej zadań. Tylko celowo i systematycznie zorganizowana praca może dać spodziewane wyniki.

Ceny, na będące w mowie materiały ustanawia się stałe bez względu na stopień zużycia, a mianowicie:

1 metr bieżący drutu kołczastego lub gładkiego	1 mk.
1 metr bieżący drutu kołczastego lub gładkiego ocynkowanego	3 mk.
1 metr kw. blachy falistej nieocynkowanej.	50 mk.
1 metr kw. „ „ ocynkowanej	100 mk.
1 metr kw. siatki drucianej nieocynkowanej	60 mk.
1 metr kw. siatki drucianej ocynkowanej	100 mk.
1 klg. belki drutowej	20 mk.
1 metr bieżący szyny kolejowej normalnotorowej	600 mk.
1 metr bieżący szyny kolejowej wąskotorowej	300 mk.
1 sztuka cegły palonej	4 mk.
1 metr. bieżący słupków betonowych.	2500 mk.

Powyższe materiały są najczęściej spotykane. Co do innych to o ileby się zdarzyły, oszacowania ich pozostawia się Ekspozyturom.

Sprzedaż znajdujących się u ludności w użytkowaniu materiałów zdobyczy wojennej przeprowadzają Ekspozytury za pośrednictwem.

1) referentów objazdowych lub upoważnionych do tego innych urzędników Ekspozytury, którzy za zrewindkowanie materiałów, oprócz zwykłych poborów, otrzymują 5% od uzyskanych sum.

2) urzędów gminnych, które tytułem zwrotu kosztów rewindykacji otrzymują 7% od uzyskanych sum.

3) przedsiębiorców zbiórki, którzy otrzymują 7% od uzyskanych sum.

4) osób specjalnie w tym celu zaangażowanych przez Ekspozyturę, a nie pobierających żadnych innych poborów od „Dematu”, którym tytułem wynagrodzenia za pracę i poniesione koszty (przejazdy i t. p.) wypłaca się 10% od uzyskanych sum.

Byłoby pożądanem, aby rewindykacja mogła się odbywać przy pomocy referentów objazdowych, i tylko w tych wypadkach kiedy Ekspozytura uzna, że nie mogliby oni podołać w zupełności tej pracy może się sprzedaż odbywać za pośrednictwem osób wymienionych w p. 1.

Referenci objazdowi (względnie urzędy gminne, przedsiębiorcy zbiórki, osoby upoważnione)

otrzymują kwitarjusze, które przy niniejszym piśmie przesyłam.

Kwitarjusze są kolejno ponumerowane i każdy z nich zawiera sto potrójnych kwitów. Pierwszą część kwitu wydaje się posiadaczowi i nabywcy materiałów, drugą przesyła inkasem do oddziału Ekspozytury, trzecia pozostaje w kwitarjuszu. Część pierwsza winna być opatrzona pieczęcią Ekspozytury i służy nabywcy jako dowód nabycia i legalnego posiadania wyszczególnionych w kwicie materiałów. Część drugą Ekspozytura załącza do sprawozdań rachunkowych przesyłanych do Oddziału „Demat”. Część trzecia pozostaje w kwitarjuszu i służy inkasentowi jako dowód do obrachunku z Ekspozyturą, a w następstwie pozostaje w aktach Ekspozytury.

Wszystkie trzy części kwitu winny być wypełnione czytelnie ołówkiem atramentowym przez kalkę i zacpatrzone podpisami przedstawiciela Ekspozytury „Demat” (którym może być też w myśl powyższego pełnomocnik urzędu gminnego, przedsiębiorcy, zbiórki i t. p.) nabywcy i świadka, którego obecność jest niezbędną przy dokonywaniu, a którym może być przedstawiciel policji wójt i inne osoby urzędowe.

Otrzymujący kwitarzusz winien odbiór jego pokwitować z podaniem numeru kwitarjusza i numerów kwitów w nim się znajdujących.

Ekspozytury otrzymują kwitarjusze w następujących ilościach:

1.	Ekspozytura Warszawska	— 5 sztuk	(Nr. Nr. 1, 2, 3, 4 i 5)
2.	" Lubelska	— 5 "	(Nr. Nr. 6, 7, 8, 9 i 10)
3.	" Łódzka	— 2 "	(Nr. Nr. 11 i 12)
4.	" Kielecka	— 2 "	(Nr. Nr. 13 i 14)
5.	" Białostocka	— 12 "	(Nr. Nr. 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25 i 26)
6.	" Nowogródzka	— 12 "	(Nr. Nr. 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, i 38)
7.	" Poleska	— 12 "	(Nr. Nr. 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, i 50)
8.	" Wołyńska	— 12 "	(Nr. Nr. 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61 i 62)
9.	" Lwowska	— 12 "	(Nr. Nr. 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73 i 74)
10.	" Krakowska	— 2 "	(Nr. Nr. 75 i 76)
11.	" Poznańska	— 2 "	(Nr. Nr. 77 i 78)
12.	" Pomorska	— 3 "	(Nr. Nr. 79, 80, 81)
13.	" Wileńska	— 12 "	(Nr. Nr. 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92 i 93).

Otrzymanie niniejszego pisma i kwitarjuszy (podać numeru) należy odwrotnie pokwitować.

Zużytkowane i nieużytkowane kwitarjusze winny być przy likwidacji Ekspozytury zwrócone Oddziałowi „Demat“.

Kierownik Oddziału:

(—) *W. Paszkowski.*

294.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
Nr. P. O.—10065

Warszawa, dnia 16 września 1922 r.

W sprawie postulatów funkcyj-
narjuszów państwowych.

Do P.P. Wojewodów, Delegata Rządu w Wilnie i Komisarza Rządu na m. Warszawę.

Kłeska drożyzny, która ciężkim brzemieniem pada na liczne rzesze funkcjonarjuszów państwowych, daje pole wrogiej Państwu agitacji do szerzenia wśród pewnych kół tychże funkcjonarjuszów fermentu i kierowania ich niezadowolonia przeciwko Rządowi Rzeczypospolitej.

Przyczyniają się do tego w znacznej mierze lekkomyślnie podawane przez prasę bez uprzedniego zbadania u źródła, alarmujące wieści i pogłoski w rodzaju np. o rzekomym „postanowieniu Rządu nieudzielenia urzędnikom dalszych podwyżek“. Podobne notatki prasowe są oczywiście popozbawione wszelkiej podstawy. Byt funkcjonarjuszów państwowych stanowi jedną z największych trosk Rządu, a jeżeli stan skarbu naszego nie pozwala jeszcze na takie wynagrodzenia sług państwa, by zapewnić im jak najpomysłniejsze warunki egzystencji, to jednak jest niewątpliwym, samym funkcjonarjuszom najlepiej znanym faktem, iż akcja Rządu w tym kierunku trwa nieprzerwanie i ciągle podąża za wzrostem drożyzny.

Ostatnimi etapami tej akcji są następujące zarządzenia: w dniu 5 sierpnia r. b.: uchwalony został przez Sejm Ustawodawczy rządowy projekt podwyższenia dodatku za wysługę lat, który wejdzie w życie z dniem 1 października 1922 r.; na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 21 sierpnia r. b. uchwalono częściową zmianę poprzedniego rozporządzenia z dnia 7 czerwca 1922 r. w sprawie dodatku uzdrowskiego w kierunku uzależnienia wysokości dodatku od wielkości uzdrowska, a więc przypuszczalnie i od stopnia drożyzny; na posie-

dzeniu Rady Ministrów w dniu 24 sierpnia r. b. przyznano emerytom dodatek procentowy w wysokości 50% zaopatrzenia emerytalnego z dodatkami drożyznianymi—zamiast dotychczasowych zasiłków kwotowych.

Na tem samem posiedzeniu w dniu 24 sierpnia przyznano czynnym funkcjonarjuszom państwowym dalszy dodatek w wysokości 50% pełnego uposażenia miesięcznego, tak, że od miesiąca września dodatki wynosić będą ogółem 200% miesięcznego uposażenia; również na posiedzeniu w dniu 24 sierpnia b. r. zniesiono IV klasę miejscowości, co do dodatku drożyznianego, co spełnia częściowo postulat kół urzędniczych zniesienia podziału miejscowości na klasy.

Wspomnieć wreszcie należy o opracowanym już przez Rząd projekcie nowej ustawy o uposażeniu, który uwzględni wiele dotąd niezaspokojonych postulatów funkcjonarjuszów i stanowi ramy podatne dla szybkiego przystosowywania uposażenia do zmieniających się warunków ekonomicznych bytowania pracowników państwowych.

Powyższe zechcą Panowie podać do wiadomości podwładnych sobie urzędników i niższych funkcjonarjuszów, informując o tem jednocześnie działające na powierzonych Panom terytorjach zrzeszenia urzędnicze, których przedstawienia i słuszne postulaty Rząd zawsze wieźmie pod życzliwą uwagę, spełniając je w miarę środków i możliwości.

Niniejsze zarządza się w myśl pisma P. Prezydenta Ministrów z dnia 2 września 1922 r. Nr 16571.

Minister

(—) *Ant. Kamiński.*

* * *

Zarządzenie Wewnętrzne Nr. 116.

z dnia 26 września 1922 r.

Powyższe podaje się do wiadomości podwładnego personelu urzędniczego i niższych funkcjonarjuszów.

Wojewoda

(—) *M. Mickiewicz.*

295.

Odpis.

Ministerstwo Robót Publicznych
Nr. III—481 22.

Warszawa dn. 7-go września 1922 r.

W sprawie Ryszarda Przerąb
Lachmana.

Do Pana Wojewody w Łucku.

Niejaki Ryszard Przerąb Lachman urodzony w roku 1881 w Mikulińcach, przyjęty w lutym 1921 r. do służby państwowej w charakterze urzędnika VIII kategorii płacy, przy wojewódzkiej Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Białymstoku—po zgłoszeniu się do służby i podjęciu jednomiesięcznej płacy w wysokości 9.292 mkp. opuścił samowolnie stanowisko służbowe i miał wyjechać do Krakowa, a potem do Poznania.

Ponieważ pod wskazanymi adresami w Krakowie i Poznaniu nie zdołano wymienionego odszukać, przeto zechce Pan Wojewoda zarządzić poszukiwania w swoim okręgu w celu znalezienia obecnego miejsca pobytu i dokładnego adresu Lachmana.

O dodatnim wyniku poszukiwań zechce Pan Wojewoda zawiadomić Ministerstwo Robót Publicznych z powołaniem się na niniejszy reskrypt.

Za Kierownika Ministerstwa
(podpis)
Dyrektor Departamentu.

Urząd Wojewódzki Wołyński
Nr. 7550/Pr.

Łuck, dnia 22 września 1922 r.

Przedmiot: Ryszard Przerąb-Lachman—poszukiwanie.

Wszystkim Panom Starostom Województwa Wołyńskiego

przesyłam do dalszego zarządzenia i sprawozdania w wypadku dodatniego wyniku.

Za Wojewodę
(—) *Filip.*

296.

Odpis.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.
Nr. P.O. 10393.

Warszawa dn. 22 września 1922 r.

W sprawie pomocy lekarskiej
dla urzędników państwowych.

**Do P.P. Wojewodów, Delegata Rządu w Wilnie oraz
Romisarza Rządu na m. Warszawę.**

Prezydjum Rady Ministrów (pismem z dnia 13/9 22 r, Nr. 16948/22) podaje do wiadomości, że zorganizowanie pomocy lekarskiej dla funkcjonariuszów państwowych zgodnie z ich życzeniami, a więc ewentualnie na podstawie wolnego wyboru lekarza, będzie mogło być wzięte pod rozwagę przy

opracowaniu projektu ustawy o pomocy lekarskiej dla urzędników państwowych. Przygotowanie tego projektu należy do kompetencji Ministerstwa Zdrowia Publicznego, które przystąpiło do ustalenia głównych zasad projektu, zwracając się z odpowiednią ankietą do związków pracowników państwowych, oraz lekarzy, celem zaznajomienia się z ich życzeniami w tym kierunku.

Projekt tej ankiety ustalony został na konferencji odbytej w dniu 2 września b. r. w Ministerstwie Zdrowia Publicznego przy współudziale Ministerstwa Skarbu i Prezydjum Rady Ministrów.

O tym stanie rzeczy zechcą Panowie zawiadomić podległe sobie urzędy.

Za Ministra
(—) *T. Łada w. r.*
Dyrektor Departamentu.

Urząd Wojewódzki Wołyński
Nr. 7943/Pr.

Łuck, dnia 30 września 1922 r.

Panom Starostom

przesyła się do wiadomości i zawiadomienia
podwładnego personelu.

Za Wojewodę
(—) *Filip.*

297.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
Nr. Pr. 6483

Warszawa dn. 25 września 1922 r.

Do Pana Wojewody w Łucku.

Uchwałą Rady Ministrów z dn. 11 maja 1922 r. została udzielona Towarzystwu Indo Europejskiego Telegrafu („Indo-European Telegraph Co-y“) z siedzibą w Londynie koncesja na budowę i eksploatację indoeuropejskiej linii telegraficznej w granicach Państwa Polskiego.

Linja powyższa przebiegać będzie od zachodniej granicy państwa koło Piły szosą przez Nakło, Bydgoszcz, Toruń, Włocławek, Płock, Warszawę, Siedlce do Brześcia n/B., następnie wzdłuż szlaku kolejowego przez Kowel, Równe do wschodniej granicy państwa koła Zdobunowa. W granicznych punktach państwa linja ta łączyć się będzie z dalszą częścią linii, przebiegającej przez Niemcy ku Anglii i przez Rosję ku Persji.

Na skutek odniesienia się Ministerstwa Pocht i Telegrafów, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych poleca Panu Wojewodzie wydać zarządzenia, mające na celu ułatwienie organom T-wa wykonywania budowy pomienionej linii, w szczególności zawiadomić wszelkie odnośne podwładne władze, o tejże budowie oraz polecić im, aby wraz zwrócenia się przedstawicieli powyższego Towarzystwa udzielali im potrzebnej pomocy i współdziałania.

(—) *Ant. Kamiński.*

Urząd Wojewódzki Wołyński
Nr. 8000/Pr.

Łuck, dnia 2 października 1922 r.

Panu Staroście

w (do wszystkich)

Przesyła się do wiadomości i zastosowania się
Za Wojewodę
(—) **Boczar.**

298:

Zarządzenie wewnętrzne Nr. 118.

z dnia 29 września 1922 r.

Przydzielony do tut. Województwa Kapitan St. Czuryło-Poręba odchodzi w myśl rozkazu władz wojskowych do swego macierzystego oddziału 73 p.p. w Katowicach, opuszczając dotychczasowe stanowisko Inspektora Granicy Wschodniej tut. Województwa.

Za dotychczasową wysoce owocną pracę organizacyjną ochrony granicy wyrażam Kapitanowi Czuryło-Porębie jak najzupełniejsze uznanie i pochwałę. Na swym stanowisku wykazał tak wiele poczucia obowiązku i należytego zrozumienia pracy, że żegnam Go z uczuciem żalu jako dardzo sumiennego i gorliwego pracownika.

Wojewoda

(—) **M. Mickiewicz.**

299.

Zarządzenie wewnętrzne Nr. 119

z dnia 29 września 1922 r.

P. Minister Spraw Wewnętrznych powołał reskryptem z dnia 11 sierpnia 1922 r. Nr. P.O.9017 na zasadzie art. 3 ustęp 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 77, poz. 521), Komisję Weryfikacyjną przy Urzędzie Wojewódzkim Wołyńskim w następującym składzie:
Przewodniczący: Jan Gorecki, Naczelnik Wydziału.

Członkowie: Jan Boczar, starszy referent, Henryk Bogatkowski, prow. urzędnik VII st. sl. i Henryk Filip, referent.

Zastępcy członków: Ludwik Kałkowski, referent, Wiesław Stalony-Dobrzański, referent, i August Rinke, Naczelnik Kancelarii
Na zastępcę przewodniczącego przeznaczył P. Minister członka Komisji Jana Boczara.

Wojewoda

(—) **Mickiewicz.**

WYDZIAŁ SAMORZĄDOWY.

300.

Urząd Wojewódzki Wołyński
L. 3332/SM.

Łuck, dn. 6 września 1922 r.

Przedmiot: podatek od dorożek i opłaty, za znaczki wydawane dorożkarzom.

Ó K Ó L N I K Nr. 103.

Do wszystkich p.p. Starostów Województwa Wołyńskiego.

Zechce p. Starosta wyjaśnić Burmistrzowi, że zgodnie z wyjaśnieniem Izby Skarbowej podatek od

dorożek może być pobierany tylko od tych dorożkarzy, którzy nie opłacają podatku przemysłowego. Może natomiast Magistrat, stosując p. e. art. 5 rozporządzenia Komisarza Generalnego Z. W. z dn. 25/X 1919 r. (Dz. Urz. Z. C. Z. W. Nr. 27, p. 285), pobierać podatek od koni i powozów, względnie wozów. Podatek ten będą opłacali wszyscy posiadacze koni i powozów (wozów), natomiast uprawiający proceder dorożkarski, prócz podatku, mogą uiszczać specjalne opłaty za wydawane znaczki.

Wojewoda

(—) **Mickiewicz.**

301.

Urząd Wojewódzki Wołyński
Nr. 3554/SM.

Łuck, dn. 6 września 1922 r.

Przedmiot: określenie norm wynagrodzenia dla wójtów.

Ó K Ó L N I K Nr. 104.

Do wszystkich p.p. Starostów Województwa Wołyńskiego.

Z mocy art. 17 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 21/III 1921 r. o organizacji władzy administracyjnej II instancji (Dz. Ust. Rr. P. z 1921 r. Nr. 35, poz. 235) i stosownie do artykułu 48 rozporządzenia Komisarza Generalnego Z. W. z dn. 26/1919 r., o samorządzie gminnym, (Dz. Z. C. Z. W. z 1919 r. Nr. 21 poz. 215, ustalam normy wynagrodzenia dla wójtów według kategorii plac urzędników państwowych, zależnie od wielkości gminy, a mianowicie w gminach:

- 1) o liczbie mieszk. do 10000 wedł. XII kat pł. gl.
- 2) " " " 20000 " XI "
- 3) " " " ponad 20000 " X "

Wynagrodzenie otrzymywane przez Wójta z funduszków gminnych nie może być niższe od norm wyżej wskazanych.

Powyższe zarządzenie zechcą pp. Starostowie podać Radom gminnym do zastosowania się.

Wojewoda

(—) **Mickiewicz.**

302.

Urząd Wojewódzki Wołyński
L. 3819/SM.

Łuck, dnia 22 września 1922 r.

Przedmiot: sprawozdanie z rekwizycji lokali.

Ó K Ó L N I K Nr. 106.

Do wszystkich p.p. Starostów Województwa Wołyńskiego.

Sprawozdania o rekwizycji lokali nadsyłane przez Magistraty Urzędowi Wojewódzkiemu wskazują na nieprzestrzeganie przez zarządy miast, wydanych kilkakrotnie w tym względzie instrukcji i okólników, powołując w następstwie częsty zwrot korespondencji dla uzupełnień i wyjaśnień. Niedbale zestawiane sprawozdania nie orjentują jasno Urzędu Wojewódzkiego o przebiegu sprawy i powodując nadmierne przeciąganie się decydującego rozstrzygnięcia sprawy przez władzę administracyjną II instancji wyrządzając tym samym szkodę

tak dla ludności cywilnej jak też i dla pracowników państwowych pozostających nieraz przez dłuższy czas w krytycznem położeniu mieszkaniowem.

Celem ustalenia i ujednolajnienia systemu w przeprowadzaniu rekwizycji lokali i zestawianiu sprawozdań składanych przez Magistraty na wniesione przez strony zaskarżenia komunikuję Panom Starostom normy ścisłe, przestrzeganie których polecam. Panowie Starostowie burmistrzom miast pod ich osobistą odpowiedzialnością.

Postanowienia art. 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 17 i 19 ustawy z dnia 4.IV 1922 r. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń (Dz. Ust. Nr. 33, poz. 264) i § 4, 5, 7, 8, 10 i 11 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13.VI 1922. (Dz. Ust. Nr. 40, poz. 438) mimo wyjaśnień i wskazówek zawartych w wydanym w tym względzie okólniku U. W. W. Nr. 74, z 1922 r. są albo mylnie interpretowane lub wogóle nie przestrzegane.

Postanowienia art. 8 i 9 normują sposób przeprowadzenia rekwizycji lokali.

Wywiadowcy (kwatremistrze) magistratów, względnie urzędów do tego wyznaczonych dokonują na podstawie upoważnień oględzin pomieszczeń kwalifikujących się do zajęcia, przyczem o ile zachodzą warunki zajęcia winien być doręczony właścicielowi mieszkania (domu) względnie osobom reprezentującym ich prawo władania „tymczasowy nakaz rekwizycyjny“ (okólnik U. W. W. Nr. 74 wzór 1) zaopatrzony klauzulą, iż dane mieszkanie względnie jego część aż do chwili wydania przez zarząd gminy orzeczenia nie może być nikomu ani w całości ani w części odstąpione (art. 9 ustęp 2).

Na podstawie raportu jaki następnie składa w urzędzie kwatermistrz, winien magistrat (wyłącznie) powziąć po wysłuchaniu stron zainteresowanych decyzję co do zakwestjonowanego pomieszczenia w ciągu 14 dni (maximum), którą w formie „orzeczenia o zajęciu“ doręczy właścicielowi domu oraz mieszkania.

Orzeczenie o zajęciu należy doręczać na piśmie, za pokwitowaniem właścicielowi domu oraz zainteresowanym lokatorom, przy zachowaniu przepisów o doręczaniu skarg sądowych. W orzeczeniu winna być uwidoczniona ilość (dokładna) ubikacji z wyszczególnieniem części składowych mieszkania o ile chodzi o rekwizycję całości, położenie oraz postanowienia o wnoszeniu rekursów w drodze instancji przez magistrat do Urzędu Wojewódzkiego. Termin wnoszenia rekursów należy obliczać od dnia następnego po dniu doręczenia, przyczem rekursy przedawnione winny być kierowane do Urzędu Wojewódzkiego z odpowiednią adnotacją Magistratu. Na mieszkanie wciągnięte na listę zakwalifikowanych do zajęcia po przesłaniu orzeczenia o zajęciu nie może być wydany order wcześniej niż zapadnie decyzja Urzędu Wojewódzkiego względnie nim upłynie termin 7—dni, w czasie którego strona nie skorzystała z przysługującego mu prawa zażalenia.

Wniesione do Magistratów zażalenia należy kierować w najkrótszym czasie wraz ze szczegółowem sprawozdaniem przebiegu rekwizycji do Urzędu Wojewódzkiego, przyczem o ile sprawozdanie nie wymaga specjalnych sprostowań czy to uzupełnień ze strony Panów Starostów dla przyspieszenia decyzji, wskazane byłoby kierować wszystkie sprawy rekwizycyjne po sygnowaniu ich „per viseat“.

Nadsyłane Urzędowi Wojewódzkiemu sprawozdania w przeważnej większości nie wyczerpują wszystkich okoliczności, bez ujawnienia których wydanie decyzji natrafia na poważne trudności.

Sprawozdania muszą zawierać odpowiedzi na następujące okoliczności.

1) data wręczenia „tymczasowego nakazu“ rekwizycyjnego.

2) podanie podstaw prawnych rekwizycji (przy motywowaniu stwierdzanie istniejących okoliczności czy też faktów na podstawie zeznań świadków lub dokumentów).

3) czy nastąpiło porozumienie z właścicielem mieszkania.

4) data wręczenia i osnowa „orzeczenia o zajęciu“

5) czy petent rekurował z zachowaniem terminu dla wniesienia rekursu.

6) dokładne, graficzne przedstawienie rozkładu zarekwirowanego mieszkania z podaniem wymiaru i stanu faktycznego mieszkania w związku z sąsiednimi pomieszczeniami (dochód, otoczenie, dostęp do urządzeń sanitarnych i t. d.).

7) czy petent zajmował zarekwirowane mieszkanie, (daty książek meldunkowych).

8) Skład rodziny rekurenta.

9) czy mieszkanie rekwirowane na podstawie ustawy z dnia 4.IV 1922 r. nie figuruje na liście mieszkań rekwirowanych w myśl ustaw poprzednich.

10) czy petent posiada lub posiadał w czasie rekwizycji inne mieszkanie.

11) jak obszerne mieszkanie pozostawiono petentowi.

W wypadkach w których przebieg lub motyw rekwizycji nie dadzą się wyczerpać zupełnie w odpowiedzi na powyżej zadane pytania, meritum sprawy musi być indywidualnie wyjaśniane.

Wyjaśnienia okólnika U. W. W. Nr. 74 z b. r. i pisma okólnego L. 3262/SM z dnia 16.VIII b. r. zostały przez niektóre Magistraty mylnie zrozumiane, szczególnie odnośnie postanowień art. 1, pkt. 5 art. 11, art. 14, 15 i 19 ustawy z dnia 4.IV b. r.

Coraz częściej napływają do Urzędu Wojewódzkiego skargi urzędników państwowych na nieogłędne i pozbawione wiarygodnych podstaw zwalniania szeregu mieszkań na podstawie art. 35 ustawy z dnia 4 kwietnia r. b. zechcą przeto Panowie Starostowie zwrócić uwagę burmistrzów, że zbyt pochopne pozbawianie należytych i zasługujących na uwzględnienie podstaw zwalniania mieszkań rekwirowanych na mocy art. 15 przynosi niejednokrotnie szkodę państwowości polskiej wskutek gromadnej emigracji z Kresów rutynowanych pracowników państwowych—zniechęconych nadzwyczaj ciężkimi stosunkami mieszkaniowymi.

W związku z odpowiednią wzmianką w okólniku U. W. W. Nr. 74 z b. r. odnośnie wykorzystania przez zarządy miast postanowień art. 19 zechcą Panowie Starostowie, w wypadku konieczności zastosowania postanowień wspomnianego artykułu wywierać na Magistraty nacisk w wprowadzaniu w życie postanowień o kontroli najmu mieszkań.

Dla uniknięcia kolizji, jakie zachodzą przy obdzielaniu urzędników państwowych w mieszkania rekwirowane, zwróca Panowie Starostowie uwagę magistratów na bezwzględne zachowywanie kolejności zgłoszeń za wyjątkiem wypadków ważnego interesu państwowego.

Z chwilą wprowadzenia w życie niniejszego okólnika U. W. W. traci swą moc obowiązującą okólnik U. W. W. Nr. 355 z 1921 r. oraz wszelkie sprzeczne postanowienia okólnika Nr. 74 z 1922 r. i pisma okólnego Nr. 3262/SM z dnia 16.VIII b. r.

Przy niniejszym załącza się wzory 1) raportu

kwatremistrzów (wzór I) 2) tymczasowego nakazu rekwizycyjnego (wzór II) 3) protokołu posiedzenia Komisji Mieszkaniowej (wzór III) oraz 4) orzeczenia o zajęciu (wzór IV).

Nadsyłane Urzędowi Wojewódzkiemu sprawozdania winne zawierać odpisy wyszczególnionych wyżej wzorów analogicznie wypełnianych z oryginałami.

Załączników 4. —

Za Wojewodę

(—) Jaworowski.

Załącznik Nr. 1.

DO URZĘDU MIESZKANIOWEGO PRZY MAGISTRACIE.

W

Kwaternistrza przy Magistracie

R A P O R T

Dnia miesiąca r. b. został zarekwirowany (e) przeze mnie dla potrzeb rządowych pokoje

w domu przy ulicy

Nr z liczby pokoi zajmowanych przez

..... dla

z rodziną pozostawiono pok i kuchnię, rodzina zaś

składa się z osób wraz z nim, a mianowicie

..... jak wyjaśniły dochodzenia i sprawdzenia według książki meldunkowej. Pozostawion

pok uważam za wystarczające dla wyż. wskazanej rodziny. Zawiadomienie o rekwizycji

za Nr. doręczono p.

dnia o czym mam zaszczyt donieść Urzędowi Mieszkaniowemu.

K w a t e r m i s t r z

Nr

Załącznik Nr. 2.

TYMCZASOWY NAKAZ REKWIZYCYJNY Nr.

..... pokój (z kuchnią, drwalnią) w mieszkaniu p.

..... w domu p.

przy ulicy zostaje (a) zarekwirowane do rozporządzenia Ma-

gistratu i nie może (gą) być nikomu odstąpione w całości lub części.

Reklamacje przeciw niniejszemu mogą być zgłoszone do Magistratu w przeciągu dni 14 od daty doręczenia. Podstawa: art. 9 ustawy z 4 IV 1922 r. Dz. Ust. Nr. 33, poz. 264.

Do

Dnia wręczył

przyjął

Załącznik Nr. 3.

PROTOKÓŁ

POSIEDZENIA KOMISJI MIESZKANIOWEJ PRZY MAGISTRACIE m.....
dnia..... 1922 r.

O b e c n i:

Przewodniczący Komisji

C z ł o n k o w i e:

1.....	2.....
3.....	4.....
5.....	6.....

Sekretarz.....

Na posiedzeniu rozpatrywano sprawę rekwizycji pomieszczenia u.....

Załącznik Nr. 4.

ORZECZENIE O ZAJĘCIU MIESZKANIA Nr.....

..... pokój.....
został zajęte(y) dla przydzielenia w myśl.....art. 1 ustawy z dnia 4/IV 1922 r.
(Dz. ust. 1922 r. Nr. 33, poz. 264).

Osobom zainteresowanym służy prawo złożenia na niniejsze orzeczenie w przeciągu dni 7 od daty doręczenia, zażalenia do Urzędu Wojewódzkiego w Łucku tylko za pośrednictwem Magistratu.

Podstawa: art. 8 i 9 ust. z dnia 4/IV 1922 r. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczenia pomieszczeń.

Burmistrz

Do

P.

Dnia.....wrechył.....
przyjął.....

WYDZIAŁ ROLNICTWA I WETERYNARJI.

302.

Urząd Wojewódzki Wołyński
Wydział Rolnictwa i Wete-
rynarji.

L. oz. 7167/Rol.

Łuck, dnia 9/IX 1922 r.

Do Panów Starosiów Województwa Wołyńskiego.

W myśl Ustawy z dnia 27 stycznia b. r. w przedmiocie upoważnienia osób uprawiających działki ziem na cudzych gruntach na obszarze Województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego, oraz powiatów: grodzieńskiego, wołkowyskiego i białowieskiego województwa białostockiego do czasowego użytkowania uprawianych przez nich gruntów i zajętych pomieszczeń (Dzien. Ustaw Nr. 10 z dnia 17/II 1922 r. poz. 72) dnia 31 października b. r. kończy się termin użytkowania

uprawianych bez zawartej umowy z właścicielem lub osobą prawa jego przedstawiającą gruntów pod okopowiznami i łakami, a z dniem 31 sierpnia b. r. upłynął termin dla wszelkich innych gruntów.

Wobec zauważonych wypadków ingerencji władz administracyjnych przy eksmitowaniu użytkowników rolnych, zwracam uwagę P.P. Starosiów, że w myśl art. 6 powyższej ustawy, wszelkie spory wynikające ze stosowania niniejszej ustawy, mają być rozstrzygane w pierwszej instancji przez właściwe sądy pokoju.

W myśl więc powyższego ingerencja władz administracyjnych lub policyjnych, nie na polecenie władz sądowych, przy eksmitowaniu użytkowników jest niedopuszczalna.

Zechce Pan Starosta polecić podwładnym mu organom jaknajściślejsze stosowanie się do powyższego.

Wojewoda

(—) M. Mickiewicz.

303.

Urząd Wojewódzki Wołyński
Wydział Rolnictwa i Wetery-
narii.

L. dz. 7430/Rol.

Łuck, dnia 27 września 1922 r.

W sprawie: walki z wścieklizną.

Do Panów Starostów Województwa Wołyńskiego.

Mimo wielokrotnych zarządzeń sanitarno-weterynaryjnych i Rozporządzenia Wojewody Wołyńskiego z dnia 27 sierpnia 1921 r. L. 3775 Rol. w przedmiocie zwalczania wścieklizny u zwierząt, zaraza ta nietylko, że nie wygasa, lecz przeciwnie, przyjmuje coraz szersze rozmiary na terenie całego Województwa. Przyczyną tego jest niewątpliwie, nieprzestrzeganie przez ludność miejscową przepisów dotyczących środków ochronnych przeciwko wściekliznie u zwierząt, oraz nie dość energiczne zwalczanie tej zarazy przez powołane do tego władze państwowe i organy samorządowe.

Dowodami tego służyć liczne wykazy Zakładu Epidemjologicznego we Lwowie pokasań ludzi przez zwierzęta wściekłe. Z tych więc względów polecam Panu, czyniąc Go osobiście odpowiedzialnym, zarządzić niezwłocznie najdalej idące środki ochronne w ramach obowiązującej ustawy weterynaryjnej o zapobieganiu i tłumieniu zaraźliwych chorób zwierzęcych oraz dołożyć starań, aby zarządzenia te były jaknajściślej wykonywane przez podległe organa bezpieczeństwa Magistraty (Urzędy Gminne). Zarządzenia obok obowiązku niezwłocznego meldowania o każdym wypadku zachorowań ludzi lub zwierząt wśród objawów wznecających podejrzenie wścieklizny, winny zawierać środki ochronne, do których należą:

- 1) rejestracja psów i zaopatrzenie ich w tym celu w odpowiednie znaczkę na obrożach;
 - 2) obowiązek trzymania psów na łańcuchach lub zaopatrzenie ich w kagańce;
 - 3) wybijanie psów i kotów bezdomnych i wędrujących oraz organizacja pojedynczych obław.
- Pewne wyjątki od powyższych przepisów mogą być zrobione odnośnie do psów policyjnych, myśliwskich, i potrzebnych do stróżowania obejść gospodarskich.

W zarządzeniach zaś dotyczących środków w razie stwierdzenia wścieklizny należy zwrócić szczególną uwagę podległym organom na potrzebę niezwłocznego wybicia nietylko chorych i podejrzanych o wściekliznę psów i kotów, lecz i tych wszystkich, które stykały się z nimi, oraz zastosowania w całej pełni przewidzianych ustawą weterynaryjną przepisów odnośnie do chorych lub podejrzanych o wściekliznę innych rodzajów zwierząt.

Kładąc szczególny nacisk na nieodzowną potrzebę współdziału Policji Państwowej w..... w akcji tłumienia wścieklizny, zaznaczam, że w akcji tej winni iść ręką w rękę powiatowi i komunalni lekarze weterynaryjni z lekarzami ludzi.

Uważając, że jednym z najważniejszych czynników zwalczania wścieklizny są niewątpliwie opłaty od psów, prawo pobierania których przysługuje z mocy art. 6 dekretu z dnia 6 lutego 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 14 poz. 151) związkowi komunalnym, polecam Panu wywarcie wpływu na zarządy

miast (gmin), aby opłaty te były niezwłocznie sporządzane i, o ile można, w odpowiednio wysokich rozmiarach.

Za Wojewodę
(—) *W. Laube.*

WOJEWÓDZKI URZĄD ZDROWIA.

304.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego.

Nr. Org. 26063/1512/22.

Warszawa dnia 18/VIII 1922 r.

Przepisy sanitarne o hotelach
pokojach umeblowanych i pen-
sjonatach.

O K Ó L N I K

Do wszystkich Panów Wojewodów (Wojewódzkich Urzędów Zdrowia) i do Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę Urząd Zdrowia Publicznego.

Wobec poruszonej przez jeden z Wojewódzkich Urzędów wątpliwości, czy postanowienia rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 23-go stycznia 1922 r. w przedmiocie przepisów sanitarnych dla hoteli, pokoi umeblowanych i pensjonatów (dz. ust. Nr. 10 poz. 78) mają zastosowanie również do domów noclegowych, Ministerstwo Zdrowia Publicznego wyjaśnia, że przepisy powołanego rozporządzenia obejmują również wszelkiego rodzaju domy noclegowe, gospody, zajazdy i t.p.

Dokonywanie oględzin tych pomieszczeń winno być wykonywane w myśl przepisów, podanych w okólniku Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 18.11.1922 r. Nr. 1149/129/H/22.

Minister

(—) *Bujalski.*
Podsekretarz Stanu.

Wojewódzki Urząd Wołyński
Wydział Zdrowia Publicznego
L. 3092/ZP.

Łuck, z dnia 20/IX 1922 r.

**Do Panów Starostów Województwa Wołyńskiego.
Powiatowych Urzędów Zdrowia.**

Przesyła się powyższy okólnik do wiadomości i stosowania.

Za Wojewodę
(—) *Dr. Żubr.*
Dyrektor Wojewódzkiego
Urzędu Zdrowia.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego.

Nr. Z 22002/5330/21.

Warszawa, dnia 9-8 1922 r.

O K Ó L N I K

Do Pana Wojewody (Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia
w Łucku.

Ponieważ lekarze powiatowi na zasadzie art. 27 Dekretu o tymczasowej ordynacji Powiatowej

(Dz. Pr. Nr. 13 1919 r. 141) mogą przy uchwalaniu budżetu przez Sejmik zabierać głos w zakresie resortu swego, przeto należy im polecić ażeby dokładnie opracowywali swoje wnioski dotyczące działu Sanitarnego budżetu, i zwracali specjalną uwagę na subsydia Samorządowe udzielane szpitalowi. Natychmiast po uchwaleniu budżetu przez Sejmik, winni lekarze powiatowi przedkładać swoje sprawozdania do W. U. Z. wymieniając które z ich wniosków nie zostały uwzględnione.

Wojewódzki Urząd Zdrowia winien po rozpatrzeniu budżetów powiatowych w dziale sanitarnym oraz odnośnych wniosków lekarzy powiatowych przedłożyć Ministerstwu Zdrowia Publicznego sprawozdanie wraz z swoją opinią wykazując o jakie zmiany w budżetach należałoby wystąpić do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Minister

w/z podpis nieczytelny
Naczelnik Wydziału

Urząd Wojewódzki Wołyński
Wydział Zdrowia Publicznego.
L. 2203/Z.P.

Łuck, dnia 12 czerwca 1922 r.

Sprawa budżetów powiatowych
w dziale sanitarnym.

Do P.P. Starostów Województwa Wołyńskiego Powiatowych Urzędów Zdrowia.

Wojewódzki Urząd Zdrowia przesyła powyższy okólnik Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 9/VIII 1921 r. N. Z. 22002/5330/21 do wiadomości i wykonywania przy sporządzeniu budżetów, i poleca nadesłać w terminie do 26-go czerwca odpowiedzi i wniosków w sprawie okólnikiem traktowanej z uwzględnieniem warunków na Kresach Wołyńskich panujących.

Załącznik 1.

Za Wojewodę

(—) *Dr. Iwaszkiewicz.*

w/z Dyrektora

Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia.

Załącznik 1.

306.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego.

Nr. Org. 25933/22
1485

Warszawa, dnia 16/VIII 1922 r.

Do Panów Wojewodów (Wojewódzkich Urzędów Zdrowia) Urzędu Zdrowia Publicznego przy Komisarjacie Rządu na m. st. Warszawę.

O K Ó L N I K

Na mocy zasadniczej Ustawy Sanitarnej z dnia 19/VII 19 r. (Dz. Ust. Nr. 63 poz. 371) Ustawy z dnia 17/II 22 r. o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół powszechnych (Dz. Ust. Nr. 18. poz. 143) i Ustawy z dnia 5/IV 22 r. o budowie publicznych szkół powszechnych (Dz. Ust. Nr. 18. poz. 144) po porozumieniu się z Ministerstwem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego,

polecam lekarzom powiatowym i okręgowym współdziałać, w najszerszym tego słowa znaczeniu, z władzami szkolnymi, w sprawach dotyczących zdrowotności i higieny przy budowie szkół, a przede wszystkim przy pracach przygotowawczych do budowy, również niezbędną jest pomoc lekarza przy badaniu przydatności gruntu pod budowę szkół, oraz orzekaniu czy mieszkania dla nauczycieli jakie ma dostarczyć gmina wiejska, zwolniona od budowy domów mieszkalnych, są odpowiednie z hygienicznego punktu widzenia.

Minister

Bujalski

Podsekretarz Stanu.

Wojewódzki Urząd Wołyński
Wydział Zdrowia Publicznego
L. 3156/Z.P.

Łuck, dnia 16 września 1922 r.

Nadzór lekarski nad budynkami szkolnymi.

Do Panów Starostów Województwa Wołyńskiego Powiatowych Urzędów Zdrowia.

Przesyła się powyższy okólnik do wiadomości i wykonania.

Za Wojewodę

Dr. Żubr

Dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia.

307.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego

Org. 21693/647/22

Warszawa, dnia 12 VIII 1922 r.

W sprawie nadzoru sanitarnego nad zakładami fryzjerskimi i golarskimi.

O K Ó L N I K

Do Panów Starostów (Wojewódzkich Urzędów Zdrowia) i Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

W myśl rozporządzenia z dnia 6/III 1922 r. o przepisach sanitarnych dla zakładów fryzjerskich i golarskich (Dz. Ust. R. R. Nr. 40 poz. 337 z r. 1922) Ministerstwo Zdrowia Publicznego wzywa Pana do wydania zarządzeń podległym organom, aby w ciągu czterech miesięcy od daty otrzymania okólnika niniejszego, były dokonane oględziny wszystkich istniejących w obrębie Województwa (w m. st. Warszawie) zakładów fryzjerskich i golarskich. W miejscowościach, gdzie działają komisje sanitarne, oględziny winny być dokonane przez lekarza urzędowego z ich współudziałem.

Oględzinom należy również poddawać każdy nowopowstający zakład fryzjerski i golarski przed uzyskaniem pozwolenia na otwarcie. Przy oględzinach należy się kierować przepisami wymienionego rozporządzenia, a mianowicie:

1) zakłady fryzjerskie i golarskie oraz znajdujące się przy nich pracownie perukarskie lub izby felczerskie winny być urządzone w pomieszczeniach oddzielnych nie łączących się z mieszkaniem. Izba felczerska i pracownia perukarska może się łączyć z pomieszczeniem zakładu fryzjerskiego.

2) Szczególną uwagę należy zwracać na utrzymanie zakładów fryzjerskich i golarskich w należytą czystość. W tym celu należy żądać, aby ściany i sufity były malowane farbą olejną, klejową lub wreszcie bielone. Malowanie ścian winno być powtarzane w miarę potrzeby; bielenie zaś przynajmniej dwa razy do roku, o ile zabrudzenie ścian nie wymaga częstego bielenia. Do wysokości 1,5 mtr. ściany wszystkich bez wyjątku zakładów powinny być pomalowane farbą olejną, koloru jasnego lub wyłożone taflami białymi. Posadzki lub podłogi winny być szczelnie ułożone, gładkie, jako materiał mogą być używane terrakota, linoleum lub pomalowane farbą olejną deski. Posadzki i podłogi winny być codziennie myte.

Zakłady fryzjerskie i golarskie winny mieć dostateczne oświetlenie dzienne stosunek powierzchni okien do powierzchni podłogi winien wynosić przynajmniej 1:8. Stosunek powyższy winien być bezwarunkowo przestrzegany we wszystkich nowo utworzonych zakładach, w istniejących zaś należy dążyć w miarę możliwości do jego osiągnięcia.—Nowe zakłady winny być tak urządzone, aby umożliwione było dostateczne przewietrzanie. Do ogrzewania, o ile nie ma centralnego ogrzewania, najlepiej nadają się piece kaflowe, w małych zakładach mieszczących się w pomieszczeniach sklepowych mogą być dopuszczone inne sposoby ogrzewania, wyłączone jednak powstawanie dymu i kurzu.

Ilość wody bieżącej w zakładach winna odpowiadać potrzebom. Sprzątanie w zakładach winno odbywać się obowiązkowo dwa razy dziennie: przed rozpoczęciem zajęć i po ich ukończeniu. Po każdym zaś ostrzyżeniu należy podłogi zamiatać na wilgotno. Włosy i wszelkie inne odpadki należy wrzucać do przeznaczonych skrzynek do śmieci, ścielnie zamykanych.

Zakłady fryzjerskie nie mogą być używane na żaden inny cel, nie mogą więc służyć miejscem do spania, nie wolno w nich trzymać, jak również wprowadzać zwierząt domowych. Wszelkie sprzęty zbędne w zakładach, a służące do ich upiększenia, jako to: firanki, portjery, dywany, obrazy, sztuczne kwiaty i t. p. na których może się gromadzić kurz winny być z zakładów usunięte.

3) Każdy zakład fryzjerski i golarski winien mieć następujące urządzenia wewnętrzne:

a) umywalnię z wodą bieżącą. W miejscowościach zaopatrzonych w wodociąg, woda winna być doprowadzona z wodociągu do zakładu, w zakładach winna być urządzona miska z kranem; w pozostałych miejscowościach w każdym zakładzie winny być urządzone—zbiornik z wodą, zaopatrzony w kran i miska;

b) naczynia i przyrządy do odkażania i wyjaławiania; w zakładach większych—sterylizatory, w małych zaś naczynie aluminiowe lub niklowane; odkażanie narzędzi nie nadających się do sterylizacji może być dokonywane w kuwetach szklanych lub porcelanowych z płynem odkażającym.

c) szafki zamykane na klucz do przechowywania instrumentów i innych narzędzi, przedmioty stanowiące własność klienta winny być przechowywane w szafce oddzielnie.

d) meble gładkie, niewyscietlane, dające się łatwo zmywać, najlepiej zwykłe meble drewniane malowane farbą olejną koloru jasnego, lub meble

głęboko politurowane, najprostrzej konstrukcji, celem uniknięcia gromadzenia się kurzu.—Meble wyscietlane w zakładach fryzjerskich i golarskich są niedopuszczalne.

e) szafa dla ubrań pracowników i wieszadła dla klientów. Ubrania pracowników zakładu nie mogą być wieszane razem z wierzchnią odzieżą gości,

f) spluwaczki wodne w dostatecznej ilości, przed każdym fotelem winna być umieszczona spluwaczka z wodą. Spluwaczki codziennie winny być opróżniane i myte.

g) skrzynki do brudnej bielizny ścielnie zamykane, również ścielnie zamykane skrzynki do śmieci i odpadków. Bielizna brudna winna być codziennie usuwana ze skrzyń, jak również skrzynki do śmieci winny być opróżniane codziennie.

h) wycieraczki do obuwia, które winny być co najmniej raz dziennie oczyszczane.

i) czystą bieliznę w ilości w stosunku do jednego pracownika zakładu, prześcieradeł trzy, ręczników sześć, serwetek dwanaście, fartuchów lub kurtek białych z zapinanymi rękawami i zapięciem koło szyi—trzy. Do oparcia pod głowę i do ochrania szyi mogą być używane serwetki papierowe lub z ligniny.

4) Potrzebne w czynnościach fryzjerskich i golarskich instrumenty, narzędzia i przedmioty winny być utrzymane we wzorowej czystości; w tym celu należy je przed użyciem bezwarunkowo, odkazić, bądź w sterylizatorach, bądź przez gotowanie w naczyniach aluminiowych w 2% roztworze sody, bądź wreszcie przez trzymanie w często zmienianym płynie odkażającym, mianowicie 70% spirytusie, w 5% wodnym roztworze karbolu lub lizolu.—Odkazanie winno trwać co najmniej 5 minut i odbywać się w obecności klienta, o ile on tego zażąda, używania do odkażania roztworu sublimatu jest wzbronione. Na sposób dokonywania odkażania należy zwracać baczną uwagę, bowiem wykonywanie tego przepisu często może być wadliwe zwłaszcza co do przestrzegania czasu trwania odkażania.

Instrumenty, przyrządy i przedmioty, które nie nadają się do odkażania przez wyjałowienie, jak instrumenty rogowe, gutaperkowe, szczotki i t. p. należy odkażać w jednym z powyżej wymienionych środków odkażających.

Po użyciu instrumenty i narzędzia winny być starannie wymyte i wytarte.

Przechowywanie wszelkich narzędzi w kieszeniach fartuchów lub kurtek, oraz pozostawienie ich na dowolnych miejscach jest wzbronione. Narzędzia te winny mieć wyznaczone stale jedno miejsce do ich składania w czasie czynności.

Praktykowane dotąd jeszcze używanie szczotki walcowej do włosów, jako niedającej się odkazić winno być zupełnie zaniechane, to samo stosuje się do puszków, do pudru, gąbek i pendzli do namydlenia. W niektórych miejscowościach namydlenie jest dokonywane ręką—I ten sposób nie może być dozwolony.—Mydlić należy wyłącznie wacikiem, który może być sporządzany z gazy.—Do pudrowania winny być używane rozpylacze z gruszką gumową lub wyjałowioną watą.—Do skraplania wodą kolońską również używać należy rozpylacza z gruszką gumową. Do przechowywania wacików, gazy, ligniny i t. p. winny służyć naczynia szklane, ścielnie zamykane.

6) Włosy przeznaczone do wyrobów winny być uprzednio dokładnie wymyte w benzynie, celem usunięcia z nich brudu i tłuszczu; następnie po wysuszeniu należy je przynajmniej w ciągu godziny trzymać zanurzone w 5% roztworze formaliny. Tylko w ten sposób można będzie osiągnąć usunięcie z włosów ewentualnych zarazków.

7) Osoby dotknięte chorobą zakaźną, skórną lub otwartą gruźlicą nie mogą być dopuszczone do zajęć w zakładach fryzjerskich i golarskich. Wszyscy pracownicy przy objęciu pracy w zakładach winni się wykazać świadectwem lekarskim o stanie ich zdrowia. W okresie pracy w zakładach należy pracowników poddawać oględzinom przez lekarzy urzędowych podczas kontroli zakładów nie rzadziej jednak niż raz do roku.

O ile w mieszkaniu pracownika zakładu zdarzył się przypadek ostrej choroby zakaźnej, właściciel zakładu może dopuścić go do zajęć tylko po uzyskaniu przez pracownika od lekarza urzędowego odpowiedniego zaświadczenia.

8) Przepisy dotyczące czystości osobistej pracowników winny być przestrzegane. Wobec zakazów przeniesienia wśród pracowników tych zwyczajów noszenia długich paznokci, przeważnie brudnych, należy zwracać uwagę na to, aby paznokcie były krótko obcięte. Obowiązek ten w pierwszej linii ciąży na właścicielach zakładu.

9) Celem przestrzegania czystości, zwłaszcza przez klientów, w każdym zakładzie winny być wywieszone napisy, zabraniające wprowadzenia psów, plucia na podłogę i nakazujące wycierać obuwie.

10) Istniejące zakłady winny być doprowadzone do stanu wymaganego przepisami rozporządzenia w terminie, który w każdym poszczególnym wypadku określi miejscowa władza w zależności od rozmiaru przeróbek, jakie będą wymagane.

Jeżeli po upływie wyznaczonego terminu właściciele zakładów nie wykonają wydanych zarządzeń, wtedy właściwa władza uprawniona jest do zamknięcia zakładu do czasu zadośćuczynienia zarządzeniom. Władzy administracyjnej II-ej instancji przysługuje prawo zezwolenia na dalsze funkcjonowanie takich zakładów, które wykazują tylko nieznaczne usterki sanitarne, mogące być usunięte bez konieczności zamknięcia zakładu.

11) Przepisy rozporządzenia winny być dla wszystkich dostępne. Celem zapoznania się z nimi zarówno pracowników zakładowych, jak i klientów, przepisy te winny być wywieszone w każdym zakładzie. Należy to do obowiązków właściciela zakładu.

Po dokonaniu oględzin wszystkich zakładów fryzjerskich i golarskich Wojewódzkie Urzędy Zdrowia winny przedłożyć do dnia 1-go stycznia 1923 r. wykaz istniejących na terenie Województwa tych zakładów (oddzielnie fryzjerskich, oddzielnie golarskich).

Wykaz winien zawierać nazwę miejscowości (powiat) liczbę istniejących zakładów, liczbę zamkniętych czasowo, liczbę zakładów podlegających uporządkowaniu, oraz liczbę zakładów, które doprowadzone zostały do stanu wymaganego rozporządzeniem.

Minister *Bujalski*
Podsekretarz Stanu.

Wojewódzki Urząd Wołyński
Wydział Zdrowia Publicznego
L. 3058/ZP.

Łuck, dnia 20/IX 1922 r.

Nadzór sanitarny nad zakładami fryzjerskimi i golarskimi.

**Do Panów Starostów Województwa Wołyńskiego
Powiatowych Urzędów Zdrowia.**

Przesyłając do wiadomości i wykonania powyższy okólnik Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 12-VIII 1922 r. Nr. Org. 21693.647/22 Wojewódzki Urząd Zdrowia uważa za konieczne położyć nacisk na następujące punkty:

1) Oględziny wszystkich istniejących w obrębie Województwa zakładów fryzjerskich i golarskich dokonane a sprawozdania Województwu winny być nadesłane najpóźniej dnia 1-go grudnia 1922 r.

2) Wszystkie nowopowstające zakłady fryzjerskie i golarskie bezwzględnie winny odpowiadać wszystkim przepisom podanego rozporządzenia i tylko takim należy wydawać pozwolenia na otwarcie.

3) Do dnia 1-go grudnia b. r. wszyscy pracownicy winni posiadać świadectwa, przez lekarza urzędowego wydane, stwierdzające wymagany przez przepisy stan ich zdrowia; usunięcie pozostałych pracowników, świadectw nie posiadających, należy zarządzić.

Termin doprowadzenia zakładów do wymaganego stanu w każdym poszczególnym wypadku winien być ściśle określony; zakłady, któreby na termin zarządzeń nie wykonały, natychmiast należy zamknąć.

5) Wojewódzki Urząd zwraca szczególniejszą uwagę Panów lekarzy na punkt ostatni okólnika wywieszenie przez właścicieli zakładów przepisów niniejszego rozporządzenia i nadesłanie przez Powiatowy Urząd Zdrowia do dnia 1 grudnia b. r. wykazów, sporządzonych stosownie do wskazówek tegoż punktu.

za Wojewodę
Dr. Żubr
Dyrektor Wojewódzkiego
Urzędu Zdrowia

Wykaz zachorowań i zgonów na choroby zakaźne i inne, występujące nagminnie zgłoszonych w tygodniu № 33, 34, 35, 36 od 13-go sierpnia do 9-go września 1922 r.

Liczba porządkowa		P o w i a t																wymienić jakie		Dezynfekcja mieszkań		Dezynfekcja	
		Cholera azjat.	Dur brzuszny	Dur plamisty	Dur powrotny	Czerwonka	Plonica	Blonica	O d r a	R ó ż a	Krztusiec	Zimnica	Zakaż. polog.	Gruźlica otw.	Jaglica	Pokaś przez zwierzęta chore lub podejrzone o wściekliznę.	Zatrucie ostre produkt. spoż.	Inne niewymienione			O s ó b	U b r a ń	
1	Łucki		11	5	1	85	6	5	1	8	12	55		18	1			7	świerzb				
2	Rówieński	1	26	10	46	185	3	3	16	1	1	24	2	4	2			111	grypa 31, tężec 1, świerzb 15, obserwacja 64				
3	Dubieński		17	3	5	151	11	8	10					7									
4	Krzemieński		48	1	22	116	9	4	40	1	60	1								9	19		
5	Ostrogski			4		49	6	6				1						1	influenza			108	
6	Kowelski		4	3	49	64	5	2	1	1	31	72		9	11		3	3	świerzb	40	143		
7	Włodzimierski		3	3	7	54	2			2		5		1	1	1		7	gastro-euterid 4, obserwacja 3				
8	Lubomelski		17	4	19	272	17	4	2	3	16	314		30	1	2							
9	Horochowski		7	2	9	27			2		27	11		1				36	świerzb 10, tężec 1, influenza 3, gastro-euterit 22.				
Razem		1133	560	6158	1903	4677	434	179	210	299	1482	2	69	117	1	3	3183		grypa 31, świerzb 53, tężec 2, influenza 4, gastro-euterit 26, obserwacja 67.	49	162	108	

Dr. Iwaszkiewicz

w/z Dyrektora

Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia.

III. Ruch służbowy.

309

W miesiącu wrześniu 1922 r.

I. MIANOWANI.

1) przez Pana Ministra Spraw Wewnętrznych

Żurkowski Józef prow. urzędnikiem VII st. służb. w Urzędzie Wojewódzkim w Łucku (L. 9078 p. o.).

Emeryk Jan kierownikiem Starostwa w Lubomlu w VII st. służb. (L. 10220 p. o.).

Żakowicz Bolesław prow. urzędnikiem VII st. służb. w Starostwie w Krzemieńcu (L. 10399 p. o.).

2) przez Pana Ministra Przemysłu i Handlu.

Sarnowski Henryk prow. urzędnikiem VII st. służb. w urzędzie Wojewódzkim w Łucku (L. 4059 p. o.).

3) przez Pana Ministra Robót Publicznych.

Inżynier Krafft Tadeusz — p. o. architektury rejonowego w VI st. sł. w Starostwie w Kowlu (L. 3626 II.).

Inżynier Siemiątkowski Jan — p. o. pomocnika architektury rejonowego w VII st. służb. w Starostwie w Równem (L. II 3316).

4) przez pana Wojewodę Wołyńskiego na etacie M. S. W.

a. w urz. Wojewódzkim. Zieliński Adam prow. urz. VIII st. sł. (L. 1708/T).

b. w Starostw. Łuckim		Orłów Mikołaj	"	"	XI	"	"	(L. 7165/pr.).
		Harmaciński Jan	"	"	XI	"	"	(L. 7406/pr.).
		Gładkowski Wilhelm	"	"	XII	"	"	(L. 7166/pr.).

na etacie M. Rol. i D. P.

a. w urz. Wojewódzkim Pietraszkiewicz Konstanty prow. urz. IX st. sł. (L. 7047/pr.).

b. „ Star. Rówieńskim Łacki Wincenty p. o. II-go pow. lek. weteryn. w VIII st. sł. (L. 7266/pr.).

g. „ „ Krzemien. Jewdokimow Piotr p. o. II-go pow. lek. weter. w VII st. sł. (L. 7904/pr.).

Na etacie Min. Rob. Publ.

a. W Okr. Dyr. Rob. Publ. w Łucku, Palczyński Erazm prow. urz. VIII st. sł. (L. 7329/pr.).

II. PRZENIESIENI.

1) przez Pana Ministra Spraw Wewnętrznych.

Ref. Działott Karol ze Starostwa w Turku do Starostwa w Równem Nr. p. o. 10041.

2) przez Pana Ministra Robót Publicznych.

Inżynier Radwan Jan p. o. architektury rejonowego VII st. służb. ze Starostwa, w Kowlu do Star. w Łucku (L. II 3626).

Inżynier Hornowski Seweryn ref. VII st. sł. oddziału architekt.-budowl. z Okr. Dyr. Rob. Publ. w Łucku na stanowisko pomocnika architektury w Kowlu (L. II 3627).

3) przez Pana Wojewodę Wołyńskiego na etacie M. S. W.

Prow. urz. IX st. sł. Milewiczówna Janina z Urz. Woj. do Star. w Ostrogu (Nr. 8009/pr.).

Prow. urz. IX st. sł. Chyliński Tadeusz ze Star. w Krzemieńcu do Star. w Równem (L. 1883/T).

III. AWANSOWANI.

Przez Pana Wojewodę Wołyńskiego na etacie M. S. W.

Prow. urz. XII st. sł. w Urz. Wojewódz. Wierzbowski Alfons do XI st. sł. (L. 6863/pr.).

" " XII " " " " " Pawlikowska Stanisława do XI st. sł. (L. 6882/pr.).

na etacie M. Rob. Publ.

Prow. urz. XI st. sł. w Okr. Dyr. Rob. Publ. Okuński Franciszek do X st. sł. (L. 7359/pr.).

IV. ZWOLNIENI:

1) przez Pana Ministra Spraw Wewnętrznych.

Buderacki Julian p. o. starosty w Lubomlu z dniem 30. IX. b. r. na własną prośbę (L. p.o. 9703.).

a. na podstawie art. 59 i 60 ust. o państw. sł. cyw.

1) przez pana Wojewodę Wołyńskiego.

z etatu M. S. W.

Prow. urzęd. VIII st. sł. w Star. w Równem Puchalski Kazimierz na podst. art. 59 i 60 ust. o państw. sł. cyw. z dn. 30. IX. b. r. (L. 7535/pr.).

Prow. urzęd. XII st. sł. w Star. w Łucku Ucho Zenon z dn. 30. IX. b. r. na podst. art. 62 ust. o państw. sł. cyw. (L. 7479/pr.).

na własną prośbę:

Prow. urz. XI st. sł. w Star. w Ostrogu Sikorska-Janina z dn. 31. VII. b. r. (L. 7283/pr.).
 " " XII " " w Star. w Krzemieńcu Sorokowski Józef z dn. 30. IX. b. r. (L. 7151/pr.).
 " " IX " " w Star. w Ostrogu Sarnecki Henryk z dn. 31. VIII. b. r. (L. 6818/pr.).
 " " XII " " w Star. w Kowlu Bielska Stanisława z dn. 30. IX. b. r. (L. 7506/pr.).
 " " VIII " " w Star. w Horochowie Owsiański Jan z dn. 31. VIII. b. r. z powodu powołania do wojska (L. 7349/pr.).

z etatu M. R. i D. P.

Prow. urz. VIII st. sł. w Star. w Kowlu Biatkiewicz Feliks z dn. 30. IX. b. r. (L. 7485/pr.).
 P. o. pow. lek. wet. w VII st. sł. w Star. w Równem Gajdak-Gonczarowski Paweł z d. 30. IX. b. r. (L. 7267/pr.).
 Djet. VIII st. sł. (wet. siła pomocnicza) w star. w Równem Fruchilman Izaak z dn. 24. IX. b. r. (L. 7771/pr.).

z etatu M. Rob. Publ.

Prow. urz. IX st. sł. w Okr. Dyr. Rob. Publ. Święcińska Janina z dn. 30. IX. b. r. (L. 7352/pr.).
 Kontr. urz. IX st. sł. w Okr. Dyr. Rob. Publ. Moszczeński Jan z dn. 15. IX. b. r. (L. 7351/pr.).

V. ZDYSKREDYTOWANI:

Do służby państw. decyzją Min. Spr. Wewn.

B. urz. kontr. X st. sł. Urz. Woj. w Poznaniu Wolniewicz Zbigniew z dn. 6. IX. b. r. (Nr. P. O. 9691)
 " " X " " " w Poznaniu Wojtysiak Stanisław z dn. 5. IX. b. r. (Nr. 9638/P.O.)
 " Starszy goniec w M. S. W. Baran Hieronim z dn. 6. IX. b. r. (Nr. P. R. B. 5451).

Pan Minister Spraw Wewnętrznych zmieniwał:

Dekret przyjęcia Pawlaka Zygmunta na stanowisko urz. VII st. sł. do Urz. Wojew. z powodu rezygnacji z posady (Nr. P. O. 10090).

Pan Wojewoda anulował:

Dekret przyjęcia Sosnowskiego Kaliksta na stanowisko prow. urz. VIII st. sł. do Urz. Wojew. z powodu niezgłoszenia się do objęcia obow. sł. (L. 7456 pr.).

Upoważnienie.

Reskryptem Min. S. W. z dn. 31. VIII. b. r. Nr. P. O. 9641 został urz. VII st. sł. Star. w Kowlu Uramek Stanisław upoważniony do zastępowania Star. Kowelskiego w razie jego nieobecności.

Sprostowanie.

W Dzienniku Urzędowym Nr. 8 z dn. 21 września 1922 r. (za mies. sierpień) w dziale urzędowym III. — Ruch służbowy. II. Przeniesieni w ustępie: 3) przez Pana Wojewodę Wołyńskiego zaszła omyłka drukarska, którą się prostuje następująco: prow. urzędnik IX st. służb. Danielewicz Jan ze Starostwa w Ostrogu do Starostwa w Horochowie Nr. 1509 T. Brzmienie zaś działu III. Awansowani: zmienia się następująco: prow. urzędnik IX st. sł. w Starostwie Łuckim Dybowski Jan awansowany do VIII st. sł. (L. 1622/T.).

IV.

OBWIESZCZENIA.

o zarejestrowanych stowarzyszeniach i związkach.

310.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 16 września 1921 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod Nr. 23 stowarzyszenie pod nazwą: „Kordyszowskie Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców” z siedzibą we wsi Kordyszowie, gminy Szumskiej, pow. Krzemienieckiego.

311.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 10 września 1922 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod Nr. 149 stowarzyszenie pod nazwą: Towarzystwo Straży Ogniovej Ochotniczej” z siedzibą we wsi Kupiczowie gminy Nowodworskiej, powiatu Kowelskiego.

312.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 23 września 1923 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Województwa Wołyńskiego pod Nr. 150 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół” z siedzibą w mieście Dubnie”.

OGŁOSZENIE.

Rządowego Komisarza Wyborczego Izby Lekarskiej lubelskiej.

Na zasadzie art. 4 Rozporządzenia p. Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 25 lipca 1922 r. o pierwszych wyborach do Rad Izby Lekarskich (Dz. Ust. Nr. 70 poz. 628 1912 r.), jak również na zasadzie reskryptów p. Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 11 sierpnia 1922 r. za Nr. Org. 25321/1371/22 i z dnia 16 września 1922 r. za Nr. Org. 28383/1995/22, podają do wiadomości, że w uprzednio ogłoszonej liście osób, uprawnionych do wyborów do Rady

Izby Lekarskiej Lubelskiej, na podstawie danych, udzielonych przez odnośne wojewódzkie Urzędy Zdrowia, winny być wprowadzone dalsze poprawki następujące.

A. Nie mają praw wyborczych, a więc z listy wykreśleni być winni lekarze:

I. W Województwie Lubelskiem: 1. Rajczak Jan, 2. Tennenbaum Szlcma, 3. Bondy Wanda, 4. Umiasłowski Witold.

II. W Województwie Wołyńskim: 1. Pietkiewicz Michał, 2. Fejgel Chaja, 3. Hindes Salomon, 4. Czernobulski Hersz, 5. Majerson Bluma, 6. Finkielsztajn Grzegorz, 7. Kokieli Nochama Ryfka, 8. Pik Chromej Chaja Leja, 9. Trubacz Marjan Liba, 10. Krejss Samsen, 11. Andruszczuk Mikołaj, 12. Winogradow Włodzimierz, 13. Dmitrijewski Leonid, 14. Szejderman Chaim, 15. Zapolski Mikołaj, 16. Prebenko Paweł, 17. Ferszt Lejzer, 18. Kapłan Grzegorz, 19. Ziskind Pinchas, 20. Dmitrijewa Olga, 21. Gejzenberg Szlcma.

B. Wpisać należy na listę następujących lekarzy, posiadających prawa wyborcze, a w poprzednich listach pominiętych:

I. Lekarzy cywilnych: 1. Gerenreich Jakób Chełm, 2. Sięk Bolesław Maciejowice pow. Garwoliński, 3. Karniewski Franciszek Sdbienie-Jezioro, pow. Garwól. 4. Szulc Józef Włodzimierz Łaskarzew, pow. Garwoliński, 5. Erlich Lichtensztejn Ryfka Lublin, 6. Małkowski Adam Wola Korytnicka, pow. Węgrowski.

II. Lekarzy wojskowych. 1. płk. Szymański Tadeusz Lublin, 2. ppłk. Wieszyński Włodzimierz Lublin, 3. mjr. Kopystyński Ignacy Lublin, 4. kpt. Małuj Jan Lublin, 5. płk. Kafel Władysław Lublin, 6. płk. Hirsfeld Henryk Kowel, 7. ppłk. Bieniecki Kazimierz Równe, 8. ppłk. Kowaliński Kazimierz Lublin, 9. kpt. Bieniak Aleksander Lublin, 10. por. Małczewski Tadeusz Lublin, 11. ppłk. Samojłowicz Salamonowicz Otto Lublin, 12. kpt. Wachnowski Włodzimierz Lublin, 13. płk. Muller Filip Chełm, 14. mjr. Berman Abram Chełm, 15. por. Fiumel Antoni Chełm, 16. kpt. Bajkowski Stanisław Chełm, 17. mjr. Oulchla Fuchs Władysław Chełm, 18. kpt. Rytter Kazimierz Chełm, 19. ppłk. Czechowicz Józef Zamość, 20. kpt. Bieliński Władysław Zamość, 21. mjr. Kozłowski Władysław Zamość, 22. por. Pracki Tadeusz Zamość, 23. por. Rybiński Aleksander Hrubieszów, 24. mjr. Wojtowski Karol Puławy, 25. kpt. Sawicz Władysław Kowel, 26. kpt. Gliwiński Stanisław Kowel, 27. mjr. Felicki Arnold Włodzimierz, 28. mjr. Jurow. Michał Włodzimierz, 29. por. Przegaliński Edward Włodzimierz, 30. mjr. Turkiewicz Stanisław Równe, 31. kpt. Kawecki Tadeusz Równe, 32. kpt. Biega Stefan Dubno, 33. mjr. Turkiewicz Józef Krzemieniec, 34. por. Szumski Artur Ostróg, 35. kpt. Tabidze Aleksander Lublin, 36. mjr. Babec ki Jerzy Zamość, 37. mjr. Zamojski Karol Włodzimierz, 38. kpt. Otfinowski Stanisław Równe, 39. por. Klaczak Antoni Równe, 40. por. Biberga Stanisław Sarny, 41. ppłk. Chemiczewski Józef Siedlce, 42. ppłk. Maszadro Ksawery Siedlce, 43. mjr. Brykner Władysław Siedlce, 44. mjr. Stępowski Wacław Siedlce, 45. mjr. Peraziński Ludwik Siedlce, 46. kpt. Wróblewski Władysław Siedlce, 47. kpt. Rymaszewski Kacper Siedlce, 48. kapitan Walkowski Stefan Siedlce, 49. Danowski Ludwik Siedlce, 50. kpt. Tom Jakób Siedlce, 51. płk. Bąkowski Adam, 52. płk. Krusiewicz Jan, 53. ppłk. Jacewski Adolf, 54. ppłk. Szmurło Leonard, 55. mjr. Po-

rębski Lesław, 56. mjr. Liberski Józef, 57. mjr. Kryński Kazimierz, 58. mjr. Sagatowski Andrzej, 59. mjr. Zawadzki Walenty, 60. mjr. Maresz Wiktor, 61. kpt. Węglowski Bolesław, 62. kpt. Cepryński-Ciekawy Stanisław, 63. kpt. Fuńk Robert, 64. kpt. Zwierz Józef, 65. kpt. Litwińczuk Władysław, 66. kpt. Pisarczyk Roman, 67. kpt. Halpern Władysław, 68. kpt. Michałowski Władysław, 69. por. Rusiniak Władysław, 70. por. Brzestek Aleksander, 71. por. Lewin Maurycy, 72. por. Maciejewski Franciszek, 73. por. Kielczewski Kazimierz, 74. por. Niepokojczycki Karol, 75. kpt. Szacki Konstanty, 76. ppor. Liwysz Salomon, 77. ppor. Augustyn Stanisław, 78. ppor. Gołębski Antoni, 79. por. Kunig Stefan, 80. por. Wąsowicz Stanisław.

C. W poprzednio ogłoszonych listach należy poprawić:

1. Cymberg Icka	na Cymberg Jakób,
2. Wawrzański Edmund	na Warzański Edmund
3. Cieciniowski Stanisław	na Cecyńiewski Stanisław,
4. Chramiewicz Stefan	na Chraniewicz Stefan,
5. Zaszewski Mojżesz	na Laszewski Mojżesz,
6. Romański Jan	na Domański Jan
7. Rojznian Aleksander	na Rojzman Aleksander,
8. Bajewicz Jan	na Rajewicz Jan
9. Czerwiński Stanisław	na Czerwiński Franciszek,
10. Zwolińska z Medrzewskich	na Zwolińska z Mo-
	dzelewskich,
11. Prusak Salomir	na Prusak Salomon,
12. Rakowiecki Tadeusz Bychawa	na Rakowiecki Ta-
	deusz Łuków.

Rządowy Komisarz Wyborczy

Izby Lekarskiej Lubelskiej:

Dr. Andrzej Krysiński (—).

Dyrektor Wojewódzkiego
Urzędu Zdrowia.

OGŁOSZENIA o zgubionych dokumentach.

Gresiuk Stanisław (L. 7279) zgubił dowód osobisty, wydany przez Starostwo Kowelskie w dniu 19 lipca 1921 r. Nr. 5095.

Sztejn Tejwel Dawid (L. 7280) zgubił legitymację, wydaną przez Starostwo Kowelskie w dniu 14 lipca 1922 r. Nr. 1026.

Kaufman Pinchos Menasze (L. 7284) zgubił dowód osobisty, wydany przez Starostwo Kowelskie w dniu 15 września 1921 r. Nr. 6639.

Goneczar Szmul (L. 7285) zgubił legitymację, wydaną przez Naczelnika rejonu w Hołobach w dniu 7 stycznia 1921 r. Nr. 2065.

Szwarc Gerszon (L. 7286) zgubił dowód osobisty, wydany przez Policję Komunalną w Kowlu w dniu 9 marca 1920 r.

Cyjman Kejli-Jochwia-Eti (L. 7239) skradziono dowód osobisty wydany przez Starostwo Ostroskie w dniu 23 marca 1922 r. Nr. 56/III.

Puczyńska Helena (L. 7247) zgubiła dowód osobisty, wydany przez Starostwo Ostroskie w dniu 21 kwietnia 1921 r. Nr. 161.

Bielotyński Lejb (L. 7245) zgubił dowód osobisty, wydany przez Starostwo Ostroskie w dniu 9 listopada 1921 r. Nr. 1450.

Hill Ida (L. 7241) zgubiła dowód osobisty, wydany przez Starostwo Ostroskie.

Papier Froim (L. 7541) zgubił dowód osobisty,

wydany przez Starostwo Włodzimierskie w dniu 5 listopada 1921 r. Nr. 1965.

Grinblat Joel (L. 7500). zgubił legitymację, wydaną przez Policję w Kowlu w 1919 r.

Wajsovi Szlomie (L. 7498) skradziono legitymację, wydaną przez Starostwo Dubieńskie w dniu 20 czerwca 1920 r. Nr. 4422.

Tkaczowi Andrzejowi (L. 7429) skradziono kartę zwolnienia, wydaną przez Powiatową Komendę Uzupełnień we Włodzimierzu w dniu 12 października 1921 r. Nr. 621 C2 § 52.

Mieszcze Janowi (L. 7428) skradziono dowód osobisty, wydany przez Starostwo Włodzimierskie.

Stefanowej Alfonji (L. 7426) skradziono dowód osobisty, wydany przez Naczelnika I rejonu powiatu Łuckiego w dniu 30 lipca 1922 r. Nr. 537.

Markowska Irajda (L. 7722) zgubiła tymczasowe zaświadczenie osobiste, wydane przez Starostwo Rówieńskie.

Kuniewska Sara (L. 7721) zgubiła tymczasowe zaświadczenie, wydane przez Starostwo Rówieńskie w dniu 19 grudnia 1921 r. Nr. 1749.

Panasiuk Izidor (L. 7705) zgubił dowód osobisty, wydany przez Naczelnika I rejonu pow. Łuckiego w dniu 4 września 1921 r. Nr. 161.

Kucharski Teodor (L. 7720) zgubił dowód osobisty, wydany przez Komendę Policji Państwowej w Kowlu za Nr. 161.

Ryganowa Aleksandra (L. 7563) zgubiła legitymację, wydaną przez Starostwo w Równem w dniu 30 maja 1921 r. Nr. 4099.

Finkielsztejn Chana Pesia (L. 7617) zgubiła tymczasowy dowód osobisty, wydany przez Komendę Policji Państwowej w Równem w 1920 r.

Rasis Chaimowi (L. 7569) skradziono dowód osobisty, wydany przez Starostwo Rówieńskie w dniu 10 listopada 1921 r. Nr. 6939.

Majzler Jankiel (L. 7568) zgubił tymczasowy dowód osobisty, wydany przez Komendę Policji Państwowej m. Równego w dniu 10 stycznia 1920 r. Nr. 5233.

Kanoplickiemu Janowi (L. 7572) skradziono kartę pobytu, wydaną przez Starostwo Rówieńskie, Nr. 3330/95.

Altman Moszko (L. 7570) zgubił dowód osobisty, wydany przez Starostwo Rówieńskie w 1921 r.

Berowi Inkowi Chaimowi (L. 7884) skradziono legitymację, wydaną przez Komendę Policji Państwowej w Dubnie w dniu 4 lipca 1921 r.

Kam Rejzi Cipe (L. 7849) skradziono tymczasowy dowód osobisty, wydany przez Policję Komunalną w Kowlu r. 1919.

Guz Lejba (L. 7848) zgubił legitymację, wydaną przez Starostwo Kowelskie w dniu 8 czerwca 1922 r. Nr. 643.

Rojterowi Chaimowi (L. 7850) skradziono legitymację, wydaną przez Policję Komunalną w Kowlu w 1920 r.

Szule Wolf (L. 7957) zgubił dowód osobisty, wydany przez Starostwo Łuckie w dniu 7 lipca 1921 r. Nr. 3218.

Stopaczyńskiej Marji (L7662) skradziono paszport zagraniczny na wyjazd do Rumunii, wydany przez Starostwo Horochowskie w dniu 30 sierpnia 1922 r. Nr. 52.

Gojzenberg Małka Ita (L. 7654) zgubiła legitymację, wydaną przez Starostwo Rówieńskie w dniu 17 lutego 1921 r. Nr. 2886.

Bloch Froim (L. 7669) zgubił dowód osobisty, wydany na jego imię i żony Estery przez starostwo w Dubnie.

Cines Pinchos (L. 7655) zgubił kartę pobytu, wydaną przez Starostwo Rówieńskie w dniu 14 listopada 1921 r.

Maksimczuk Pelagja (L. 7665) zgubiła dowód osobisty, wydany przez Starostwo Rówieńskie w dniu 28 lutego 1921 r. Nr. 2318.

Jarmak Bazyli (L. 7676) zgubił tymczasową legitymację, wydaną w 1920 r. przez policję Państwową w Równem.

Rajchman Brandla (7678) zgubiła dowód osobisty, wydany przez Starostwo w Równem w dniu 13 października 1921 r. Nr. 6296.

Stepaniuk Bazyli (L. 7679) zgubił zaświadczenie, wydane przez Starostwo Rówieńskie w dniu 26 maja 1922 r. Nr. 2859.

Milatin Józef (L. 7744) zgubił legitymację, wydaną przez Komendę Policji Państwowej w Równem w 1919 r.

Milnerowi Szlomie (L. 7743) skradziono dowód osobisty, wydany przez Komendę Policji Państwowej w Równem w 1920 r.

Kamerman Ginda-Malka (7746) zgubiła legitymację, wydaną przez Komendę Policji Państwowej w Równem Nr. 2439.

Murugijowi Szymonowi (L. 7743) skradziono legitymację, wydaną przez Starostwo Rówieńskie w dniu 20 listopada 1920 r. Nr. 244.

Guzowi Mojsza (L. 7967) skradziono dowód osobisty, wydany przez Naczelnika rejonu w Hołobach w 1921 r. Nr. 94.

Wojtenko Aleksander (L. 7968) zgubił kartę pobytu, wydaną przez Starostwo Kowelskie w dniu 24 lipca 1922 r. Nr. 132.

Szejerson Jankiel (L. 7992) zgubił legitymację, wydaną przez Starostwo Rówieńskie w dniu 26-go grudnia 1921 r. Nr. 996.

Zinberg Fejdz (8014) skradziono dowód osobisty, wydany przez Starostwo Włodzimierskie w dniu 29 grudnia 1921 r. Nr. 3334.

Niepomniaszcza Zofji (L. 8015) skradziono dowód osobisty, wydany przez Starostwo Włodzimierskie w dniu 4 października 1921 r. Nr. 891.

Wróblewska Marja (L. 8018) zgubiła dowód osobisty, wydany przez Starostwo Ostrogskie w dniu 20 kwietnia 1922 r. Nr. 2020/III.

Bekerowi Janklowi (L. 8019) skradziono dowód osobisty, wydany przez Starostwo Ostrogskie w dniu 19 listopada 1921 r. Nr. 1645.

Witebska Chawa (L. 8045) zgubiła tymczasowy dowód osobisty, wydany przez Komendę Policji Państwowej w Równem w 1919 r. Nr. 496.

Pekelis Jowel (L. 8020) zgubiła kartę pobytu, wydaną przez Starostwo Ostrońskie w dniu 28-go kwietnia 1922 r.

Tabacznikowi Nuchimowi (L. 6467) skradziono tymczasowe zaświadczenie wydane przez Starostwo Ostrońskie w 1921 r. Nr. 951.

Piwko Stanisława (L. 8149) zgubiła legitymację urzędniczą, wydaną jej w Urzędzie Wojewódzkim Wołyńskim w dniu 21. XII. 1921 r. L. 311.

Trociowi Andrzejowi (L. 7753) skradziono kartę demobilizacyjną, wydaną przez Dowództwo 73 p. p. w Katowicach w dniu 30 sierpnia 1922 r. Golnik Rudolf (L. 8142) zgubił tymczasowe zaświadczenie zwolnienia z 51 p. p. II komp. w Tarnopolu.

Mełamed Mejer (L. 8092) zgubił dowód osobisty wydany przez Policję Komunalną w Kowli w 1919 r.

Rabokół Bartłomiej (L. 8110) zgubił legitymację, wydaną przez gminę m. Zozowa pow. Lipowieckiego, gub. Kijowskiej z dn. 16 marca 1910 r. Nr. 153.

Juchowicz Hipolit (L. 8259) zgubił dowód osobisty, wydany przez Starostwo Włodzimierskie w dniu 29 września 1921 r. Nr. 231.

Fiałków Nuchim (L. 8252) zgubił legitymację, wydaną przez Starostwo Rówieńskie w styczniu 1921 r. Nr. 735.

Rosnowskiej Emilji (L. 8553) skradziono paszport zagraniczny, wydany przez władze amerykańskie i Konsulat Polski w New-Yorku za Nr. 1357.

Powyższe dokumenty unieważnia się.

OBWIESZCZENIE..

o koniach zatrzymanych i pochodzących z kradzieży.

Komenda policji państwowej XIII okrędu w Łucku (L. U. S. 399/22) ogłasza:

Na terenie powiatu **Łuckiego** odebrano konie pochodzące z kradzieży od złodziei i paserów, których właścicieli do dnia 18 września policji tutejszego Okręgu nie udało się odszukać. A mianowicie:

1) klacz maści gniadej, bez szczególnych znaków, grzywa na obie strony, ogon długi, lat 8, wzrostu 150 cm. zatrzymana 26-7 b. r. przez posterunek p. p. w Rożyszczach.

2) źrebię - klaczka, około 3 miesięcy, maści karej, zatrzymane 15-VIII b. r.

3) koń maści jasno gniadej, wzrostu małego, lat 10, grzywa na prawą stronę, ogon długi, zatrzymany 16 VIII b. r. przez poster. z posterunku p. p. w Rożyszczach.

4) klacz maści karej, lat 12, wzrostu małego, grzywa na lewo, ogon długi, na czole gwiazdka, na lewe oko ślepa, zatrzymana dnia 16-VIII b. r. przez posterunkowego z posterunku p. p. w Rożyszczach.

5) koń wałach ciemno kasztanowaty, bez grzywy, gwiazdka na czole z prawej i lewej strony, na grzbiecie biały znak, na lewej stronie szyi Nr. 786

na tylnej nodze znaki K. Ł. Z. L. P., zatrzymany 20-VIII b. r. przez posterunkowego z posterunku p. p. w Zofijówce.

Na terenie powiatu Dubieńskiego:

1) koń wałach, maści gniadej, wzrostu małego, lat 15, grzywa na lewą stronę, ogon długi, na prawym oku skałka, wart. 50.000 mk. zatrzymany 8-VIII b. r. we wsi Metelno gm. Ołyka.

2) klacz maści gniadej, lat. 5-6, grzywa na prawą stronę, ogon długi za kolana, na łbie duża łysina, na tylną prawą nogę kuleje, ta sama noga w pęcinie biała, wart. 60.000 mk. zatrzymana 14-VIII b. r. we wsi Sytno gm. Krupieckiej.

Wymienione konie znajdują się na przekarmieniu w Pow. Kom. P. P. w Dubnie.

Na terenie powiatu Horochowskiego:

1) klacz maści ciemno kasztanowej, lat 9, zatrzymana 29. V. 1922 r. przez posterunek P. P. w Podbereziu,

2) źrebię maści ciemno kasztanowej, roczne, zatrzymane 29 maja 1922 r. przez posterunek p. p. w Podbereziu.

Wymienione konie znajdują się na przekarmieniu w Pow. Kom. P. P. w Horochowie.

Na terenie powiatu Krzemienieckiego:

Wałach maści ciemno kasztanowatej, lat około 7, wzrostu średniego, na prawym oku skałka, biała grzywa na prawo, ogon niżej kolan, tylne po pół pęciny białe, odebrany przez posterunek p. p. w Szczanówce w lipcu.

Wymieniony koń znajduje się na przekarmieniu w Pow. Kom. P. P. w Krzemieńcu.

Na terenie powiatu Rówieńskiego:

1) wałach maści bułanej, wzrostu średniego, lewa noga w pęcinie biała, lat 2, przy biegu klusem tylne nogi wyrzuca w bok, odebrany 3. VII. b. r. od cygana we wsi Rudni Pokirłowskiej,

2) klacz maści siwej, wzrostu średniego, lat 2—3, grzywa na lewą stronę, bez szczególnych znaków, odebrana 3. VII. br. od cygana we wsi Rudni Pokirłowskiej,

3) wałach maści szaro-bułanej, lat 9—10, grzywa na obie strony, ogon długi, uszy nacięte, na grzbiecie z prawej strony, białe plamy zatrzymany 5. VII. br. przez posterunek P. P. w Tucznynie,

4) wałach maści karo-gniadej, lat 6, wzrostu średniego, grzywa na lewą stronę, na łbie mała biała plamka zatrzymany 16. VII b. r. we wsi Melcu,

5) źrebak maści karej, na łbie biała gwiazdka, zatrzymany 17. VII. 1922 r. we wsi Buhryn,

6) klacz maści siwej, lat 15, grzywa na lewą stronę, wzrostu średniego, zatrzymana 17. VII. 22 r. w Kostopolu,

7) wałach maści karogniadej, wzrostu średniego, grzywa na obie strony, lat 12, ogon długi, na szyi od szlei biała plamka, zatrzymany 22. VII. b. r. przez posterunkowego w mieście Hoszczy.

Wymienione konie znajdują się na przekarmieniu w Pow. Kom. P. P. w Równem.

Wzywa się właścicieli wyżej wymienionych koni do zgłoszenia się do właściwej pow. Komendy Policji

Państw., celem odebrania swej własności za zwrotem kosztów przekarmienia i niniejszego ogłoszenia.

O ile w terminie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego właściciele zatrzymanych koni nie zgłoszą się **będą one sprzedane w drodze licytacji publicznej.**

PRACA I OPIEKA SPOŁECZNA.

Opuścił prasę zeszyt II za rok bieżący kwartalnika Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, p. t. „Praca i Opieka Społeczna“.

Większą część zeszytu zajmuje sprawozdanie z działalności Ministerstwa w r. 1921, poprzedzone krótką przedmową podsekretarza stanu, p. Gustawa Simona, a ułożone według ówczesnego podziału Ministerstwa na pięć departamentów (Administracyjny, Ochrony Pracy, Ubezpieczeń Społecznych, Opieki Społecznej i Pośrednictwa Pracy) oraz podległy Ministerstwu Urząd Emigracyjny.

Poza szczegółowym przedstawieniem prac organizacyjno-administracyjnych, dokonanych w związku z wprowadzeniem w życie statutu organizacyjnego Ministerstwa, sprawozdanie zawiera obfity materiał, dotyczący polityki socjalnej Państwa.

Materiał ten można podzielić na dwie części:

jedna obejmuje ustawodawstwo społeczne i zaznajamia czytelnika z dokonaniami pracami i zamierzeniami na przyszłość;

druga dotyczy działalności praktycznej wynikającej bądź ze stosowania przepisów ustaw uchwalonych przez Sejm, bądź z życia samego i wywołanych nim okoliczności.

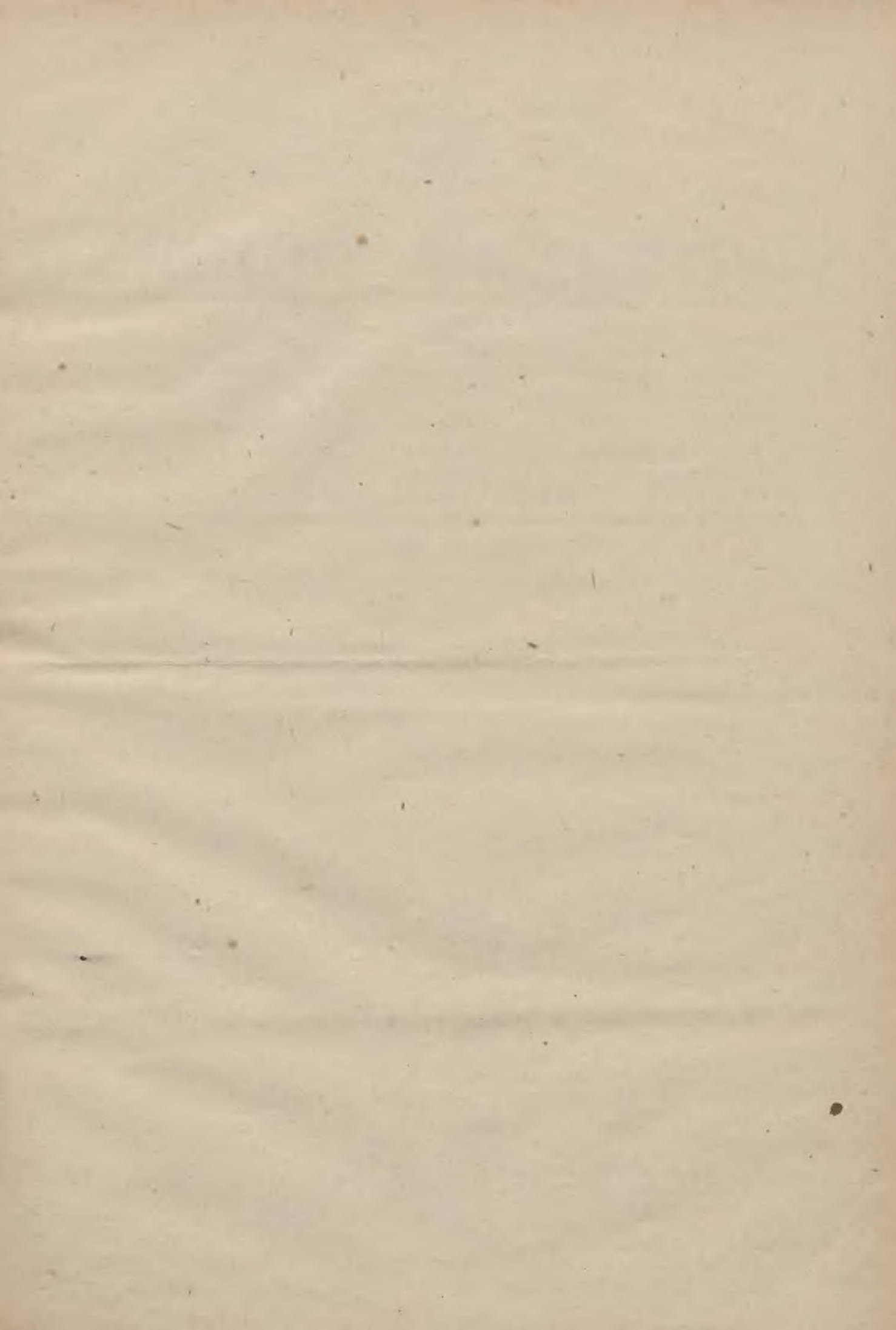
Omówiono więc drobiazgowo sprawy następujące:

ochronę pracy,
interwencje w zatargach między pracodawcami a pracownikami,
rejestrację związków zawodowych,
organizowanie kas chorych;
akcję niesienia pomocy ofiarom wojny, uchodźcom i repatriantom,
opiekę nad dziećmi i młodocianymi, inwalidami wojennymi, starcami i niedołączonymi,
walkę z żebractwem i włóczęgostwem,
samopomoc społeczną,
pośrednictwo pracy i zwalczanie bezrobocia,
emigrację i reemigrację

Sprawozdanie uzupełniają liczne zestawienia, wykazy i tablice, dotyczące redukcji personelu urzędniczego w Ministerstwie, statystyki nieszczęśliwych wypadków, stanu liczebnego członków kas chorych, inwalidności, sum udzielonych przez Skarb Państwa na subsydia i zapomogi, zakładów opieki społecznej oraz podaży, i popytu clearing'u pracy.

Resztę zeszytu wypełniają tablice sprawozdawcze inspekcji pracy (wszystkich tablic 20) streszczające czynności inspekcji pracy w r. 1919 oraz sprawozdanie ze zjazdu okręgowych inspektorów pracy w dniach 22 i 23 kwietnia 1922 r.

Nie ulega wątpliwości, że świeżo wydany zeszyt „Pracy i Opieki Społecznej“ stanowiący ważny przyczynek do polityki socjalnej państwa, znajdzie licznych czytelników i będzie przyjęty z uznaniem przez społeczeństwo.

By

Wm. W. W. W.

Wm. W. W. W.

Wm. W. W. W.